

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 พิจารณาศึกษา
 เรื่อง การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

สำนักกรรมการ ๓
 สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(สำเนา)
บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ที่ สว (สนช)(กมธต) ๐๐๑๙/(ร ๗๙) วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๙ วันพุธที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการการสาธารณสุข ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๗๓ (๑๖) ซึ่งกรรมการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. ท่านผู้หญิงปรีญา เกษมสันต์ ณ อยุธยา	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายอัมมาร์ สยามวาลา	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. พลเรือเอก ประเจตน์ ศิริเดช	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายปราชญ์ บุญวงศ์วิโรจน์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายสมนต์ สกลไชย	โฆษกคณะกรรมการ
๖. พลตำรวจตรี วีระพงษ์ สุนทรางกูร	กรรมการ
๗. นายติลก มหาดำรงกุล	กรรมการ
๘. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์	กรรมการ
๙. นายอำพล จินตาวัฒนะ	เลขานุการและผู้ช่วยโฆษก คณะกรรมการ

ในการนี้ คณะกรรมการฯ ได้มีการพิจารณาศึกษา เรื่อง การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ตามอำนาจหน้าที่ในข้อบังคับสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๗๓ (๑๖) เสร็จเรียบร้อยแล้ว

จึงกราบเรียนมา ...

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

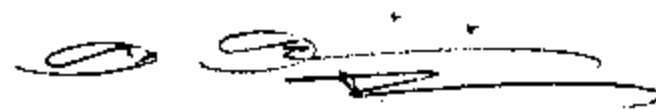
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอรายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการฯ
เรื่อง การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามข้อบังคับ
การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๙๒ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ปรียา เกษมสันต์ ณ อยุธยา

(ท่านผู้หญิงปรียา เกษมสันต์ ณ อยุธยา)
ประธานคณะกรรมการการสาธารณสุข
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายสมโบ มุจรินทร์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการสาธารณสุข

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๑๙-๒๐

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๐๗

ชนิดา พิมพ์

อาคาร/ณัฐฯ/ทวีศักดิ์ ทาน

รายงานของคณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาศึกษา เรื่อง การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๙ วันพุธที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการการสาธารณสุข ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๗๓ (๑๖) มีอำนาจหน้าที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ กระทำกิจการ พิจารณา สอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการสาธารณสุข การรักษาพยาบาล การส่งเสริมและพัฒนา สุขภาพอนามัยของประชาชนและชุมชน นั้น

ในการนี้ คณะกรรมการฯ ได้มีการพิจารณาศึกษา เรื่อง การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าว ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ได้มีการพิจารณาศึกษาโดยมีการดำเนินการ ดังนี้

๑. คณะกรรมการฯ ได้มีมติตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา ศึกษาและยกร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับใหม่) โดยคณะอนุกรรมการ คณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายอัมมาร์ สยามวาลา	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. พลตำรวจตรี วีระพงษ์ สุนทรางกูร	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓. นายภัทร คำพิทักษ์	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๔. นายวิโรจน์ ตั้งเจริญเสถียร	อนุกรรมการ
๕. นายพิชัยศักดิ์ ทรยางกูร	อนุกรรมการ
๖. นายวีระวัฒน์ พันธุ์ครุฑ	อนุกรรมการ
๗. นางสาวยุพดี ศิริสินสุข	อนุกรรมการ
๘. นายนิพิฐ พิรเวช	อนุกรรมการ
๙. นายพงศธร พอกเพิ่มดี	อนุกรรมการ
๑๐. นายสัมฤทธิ์ ศรีธำรงสวัสดิ์	อนุกรรมการและเลขานุการ

อนึ่ง ที่ประชุมคณะกรรมการฯ ได้ปรับปรุงองค์ประกอบของ คณะอนุกรรมการฯ ดังนี้

๑. นางสาวศิริวรรณ พิทยรังสฤษฏ์	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒. นางสาวพัชณี ธรรมวันนา	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

LIART

๒. คณะกรรมาธิการฯ ได้เชิญหน่วยงานหรือบุคคลมาให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะประกอบการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมาธิการฯ ดังนี้

กระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ

๑. นายแพทย์ภูษิต ประคองสาย	นักวิชาการสาธารณสุข
๒. นางสาวศิริวรรณ พิทยรังสฤษฏ์	นักวิจัย
๓. นายวุฒิพันธุ์ วงษ์มงคล	ผู้ช่วยนักวิจัย
๔. นายราชิต จันทร์ดี	ผู้ช่วยนักวิจัย

กระทรวงพาณิชย์

กรมการประกันภัย

๑. นางคมคาย ชูสรานนท์	รองอธิบดี
๒. นายภิญโญ บุญนำ	ผู้อำนวยการสำนักนายทะเบียน คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
๓. นายสงวน ปรีชาพัฒน์	ผู้อำนวยการสำนักงานคุ้มครอง ผู้เอาประกันภัย
๔. นายสมชาย ปัญญาภรณ์	หัวหน้ากลุ่มคุ้มครองสิทธิประโยชน์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะนิติศาสตร์

นายพิชัยศักดิ์ ทรายางกูร	อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายสุรพล ทิพย์เสนา	นักกฎหมายกฤษฎีกา ๗ ว

สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

๑. นายแพทย์ประจักษ์วิช เล็บนาค	ผู้อำนวยการสำนักบริหาร การชดเชยค่าบริการ
๒. นางสาวกรรณา อาลัยวชิร	เจ้าหน้าที่บริหารงานประกันสุขภาพ

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค

๑. นางสาวยุพดี คิริสินสุข
๒. นางสาวบุญยืน ศิริธรรม
๓. นางสาวรุจี แสงแกลง
๔. นางสาวรมณี เต็มเปี่ยม
๕. นางสาวเรณู ภู่อารณ์
๖. นางจิรพร บัวด้อย

LI RT

(๓)

บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด

นายสมพร สืบถวิลกุล

กรรมการผู้จัดการ

บริษัทวิริยะประกันภัย

๑. นางนาฎยา โล่สุราชัย

ที่ปรึกษาบริษัทวิริยะประกันภัย

๒. นายสมพจน์ เจียมพานทอง

ผู้จัดการฝ่ายสินเชื่อ

๓. นางสุขจิต นวลจันทร์กุล

ผู้จัดการแผนกพัฒนางาน

สมาคมประกันวินาศภัย

๑. นายนภดล สันติภากรณ์

ประธานคณะกรรมการ

ประกันภัยยานยนต์

๒. นายอานนท์ วัจวสุ

รองประธานคณะกรรมการ

ประกันภัยยานยนต์

๓. บัดนี้ คณะกรรมการฯ ได้จัดทำรายงานการพิจารณาศึกษาดังกล่าวข้างต้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว จึงขอเสนอรายงานการพิจารณาศึกษาเรื่อง การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ ตามรายงานท้ายนี้ ต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณา หากที่ประชุมได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบ ขอให้โปรดแจ้งไปยังรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อำพล จินดาวัฒนะ

(นายอำพล จินดาวัฒนะ)

เลขาธิการคณะกรรมการการสาธารณสุข

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก
ประวัติความเป็นมาของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	๑
สภาพปัญหาภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	๒
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.	๔
ผลดีและผลเสียของการใช้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.	๘
ผลดีที่คาดว่าจะได้รับ	๘
ผลเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	๑๔
ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ	๑๕
ภาคผนวก	
ภาคผนวกที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.	๒๑
ภาคผนวกที่ ๒ กฎกระทรวงที่ต้องออกตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ภาคบังคับ พ.ศ.	๓๗
ภาคผนวกที่ ๓ สรุปสาระสำคัญการเปรียบเทียบพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย จากรถภาคบังคับ พ.ศ.	๔๑
ภาคผนวก ๓ก สรุปสาระสำคัญการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย จากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕	๗๓
ภาคผนวก ๓ข ตัวอย่างการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินการคุ้มครองผู้ประสบภัย จากรถภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ภาคบังคับ พ.ศ.	๗๗

LI RT

บทสรุปผู้บริหาร

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมีเจตนารมณ์ที่จะสร้างหลักประกันภัยให้แก่ผู้ประสบภัยจากรถให้สามารถเข้าถึงสถานพยาบาลได้โดยไม่มีอุปสรรคด้านการเงิน และให้ผู้ประสบภัยได้รับค่ารักษาพยาบาลและค่าเสียหายที่แน่นอนและทันที่ แต่การดำเนินงานของระบบการประกันภัยรถภาคบังคับที่ได้กำหนดให้บริษัทประกันวินาศภัยเป็นผู้ดำเนินการรับประกันภัยรถภาคบังคับนั้น มีค่าใช้จ่ายดำเนินงานสูงกว่าที่จำเป็น อีกทั้งส่งผลให้ผู้ประสบภัยได้รับความเดือดร้อน

ด้านค่าใช้จ่ายดำเนินงานสูงกว่าที่จำเป็นนั้น มีผลสืบเนื่องมาจากบริษัททั้งหลายต่างต้องดำเนินการด้านการตลาดและสร้างเครือข่ายนายหน้าเพื่อเพิ่มและรักษาส่วนแบ่งการตลาดของตน ในช่วงปี พ.ศ.๒๕๔๒-๒๕๔๘ ค่าใช้จ่ายดำเนินงานมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ ๓๘ ของเบี้ยประกันภัย แทนจะเท่ากับค่าเสียหายที่จ่ายให้ผู้ประสบภัย

ด้านความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยนั้นเริ่มตั้งแต่การเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาล ผู้ประสบภัยต้องทอรองจ่ายค่ารักษาพยาบาลด้วยตนเองในสถานพยาบาลบางแห่ง ต่อมาผู้ที่ทำเรื่องขอเบิกค่ารักษาพยาบาล ซึ่งอาจเป็นผู้ประสบภัยหรือสถานพยาบาล ต่างก็ประสบกับปัญหายุ่งยากในการทำเรื่องขอเบิกค่าเสียหายจากบริษัท ด้วยเหตุว่าหลักฐานและขั้นตอนการขอเบิกของบริษัทแต่ละแห่งอาจแตกต่างกัน นอกจากนั้น การขอเบิกค่าเสียหายบางส่วน คือ ค่าเสียหายส่วนที่เกินจากค่าเสียหายเบื้องต้น ต้องเบิกกับบริษัทที่รับประกันภัยรถที่เป็นฝ่ายผิด ซึ่งการเบิกค่าเสียหายส่วนนี้อาจเป็นคนละบริษัทกับการเบิกค่าเสียหายส่วนแรก คือ ค่าเสียหายเบื้องต้น ก็ได้ ค่าเสียหายส่วนที่เกินจากค่าเสียหายเบื้องต้นนี้จะขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบตามกฎหมาย ทำให้การได้รับค่าเสียหายส่วนนี้ล่าช้า ยิ่งไปกว่านั้น มีผู้ประสบภัยบางส่วนไม่ได้รับค่าเสียหายในส่วนนี้

สืบเนื่องจากปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมา ค่ารักษาพยาบาลของผู้ประสบภัยจึงตกเป็นภาระของกองทุนประกันสุขภาพระบบอื่นที่พึ่งภาษีและเงินประกันตนของประชาชน หรือในบางกรณีก็เป็นภาระค่าใช้จ่ายของผู้ประสบภัยเอง

ด้วยสภาพปัญหาข้างต้น คณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงได้มีแนวคิดที่จะปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารจัดการการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ เพื่อให้ระบบประกันภัยรถภาคบังคับมีเอกภาพ โดยให้ภาครัฐเป็นผู้ดำเนินการ ระบบที่มีเอกภาพนี้เปิดโอกาสและอำนวยให้ภาครัฐดำเนินการลดขั้นตอนต่าง ๆ ลงได้ โดยกำหนดให้กรมการขนส่งทางบกทำหน้าที่รับเบี้ยประกันภัยพร้อมกับการรับค่าจดทะเบียนหรือค่าต่อทะเบียนรถ และให้กรมบัญชีกลางซึ่งมีประสบการณ์ในการตรวจสอบและการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาล บริหารจัดการการจ่ายค่าเสียหาย ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานภายใต้ระบบใหม่นี้จะไม่เกินร้อยละ ๖ ของเบี้ยประกันภัย ด้วยเหตุนี้ภาครัฐจึงสามารถเพิ่มค่าเสียหายให้แก่ผู้ประสบภัยได้สูงกว่าในปัจจุบัน

ค่าเสียหายที่ผู้ประสบภัยมีสิทธิได้รับจะประกอบด้วยสองส่วน คือ ๑) ค่าเสียหายกรณีที่บาดเจ็บสถานพยาบาลจะขอเบิกค่ารักษาพยาบาลโดยตรงกับกรมบัญชีกลาง ผู้ประสบภัยไม่ต้องทอรองจ่ายเอง และ ๒) ค่าเสียหายกรณีที่ผู้ประสบภัยเสียชีวิตหรือทุพพลภาพ ผู้ประสบภัยหรือตัวแทนสามารถติดต่อ

ขอรับได้โดยตรงที่กรมบัญชีกลาง ค่าเสียหายเหล่านี้ผู้ประสพภัยทุกคนมีสิทธิได้รับอย่างเท่าเทียมกัน และทันทีโดยไม่ต้องรอผลพิสูจน์ความรับผิดชอบทางกฎหมาย

ภายใต้โครงสร้างการจัดการแบบใหม่นี้ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้ระบบประกันภัยรณภาค บังคับในปัจจุบันจึงหมดไป การใช้สิทธิของผู้ประสพภัยจะเพิ่มขึ้น ภาระของกองทุนประกันสุขภาพระบบอื่นและภาระค่าใช้จ่ายของผู้ประสพภัยจะลดลง

การยกเลิกระบบประกันภัยรณภาคบังคับของบริษัทประกันวินาศภัยนั้นย่อมส่งผลกระทบต่อ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประเภทนี้ อย่างไรก็ดี คาดว่าผลกระทบดังกล่าวมีไม่มากและเป็นผลกระทบที่มีต่อกลุ่มคนบางส่วนเท่านั้น ขณะที่ผลประโยชน์ที่จะได้รับภายใต้ระบบใหม่นี้เป็นผลประโยชน์ของ ประชาชนทั้งประเทศ

แนวคิดใหม่นี้เป็นทางเลือกหนึ่งของการให้ความคุ้มครองการประกันภัยรณภาคบังคับที่มี ประสิทธิภาพมากกว่าระบบปัจจุบันที่ใช้กันอยู่ และจะส่งผลที่ดีขึ้นต่อการให้ความคุ้มครองผู้ประสพภัย จากกรณ แต่การจะทำตามแนวคิดใหม่นี้ได้ จำเป็นจะต้องยกเลิกพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสพภัยจาก รณ พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และใช้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสพภัยจากรณภาคบังคับ พ.ศ. แทน

**ประวัติความเป็นมาของ
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.**

ประวัติความเป็นมาของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ประเทศไทยไม่มีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าที่สร้างหลักประกันหรือความมั่นใจให้แก่คนไทยได้อย่างทั่วถึง ประชาชนบางส่วนเท่านั้นที่มีหลักประกันสุขภาพ อาทิเช่นข้าราชการ ลูกจ้างในสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๒๐ คน ผู้ที่สังคมควรช่วยเหลือเกื้อกูล ขณะที่ประชาชนอีกส่วนหนึ่งนั้นไม่มีหลักประกันสุขภาพใดๆ เมื่อเจ็บป่วยจึงอาจทำให้ประสบปัญหาด้านค่ารักษาพยาบาลได้ อีกทั้งในช่วงเวลาดังกล่าว อุบัติเหตุจากรถได้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และส่งผลให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต (หรือต่อไปนี้เรียกว่า ผู้ประสบภัย) จำนวนมาก ดังเช่นเหตุการณ์รถบรรทุกแก่ระเบิดที่ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ กรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. ๒๕๓๓ เมื่อเกิดอุบัติเหตุจากรถผู้ประสบภัยมักไม่ได้รับการรักษาพยาบาลอย่างทันที่ ทั้งนี้เนื่องจากสถานพยาบาลโดยเฉพาะสถานพยาบาลเอกชนมักปฏิเสธการให้การรักษายาบาลผู้ประสบภัย ด้วยเหตุที่เกรงว่าจะไม่สามารถเรียกเก็บค่ารักษาพยาบาลได้ นอกจากนี้ ผู้ประสบภัยเป็นจำนวนมากไม่ได้รับการชดเชยค่าเสียหายหรือได้รับแต่ไม่เพียงพอค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจริงอีกด้วย ด้วยสภาพการณ์ดังกล่าว รัฐสภาจึงได้ตราพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ขึ้นเพื่อสร้างหลักประกันภัยให้แก่ผู้ประสบภัยให้สามารถเข้าถึงสถานพยาบาลได้โดยไม่มีอุปสรรคด้านการเงิน ผู้ประสบภัยได้รับค่ารักษาพยาบาลและค่าเสียหายที่แน่นอนและทันที่ ทั้งนี้ปัญหาการปฏิเสธการรักษาพยาบาลของสถานพยาบาลจึงลดลง

นับตั้งแต่พระราชบัญญัติฉบับแรกได้รับการประกาศใช้ ก็ได้มีการปรับแก้ไขพระราชบัญญัติให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น พระราชบัญญัติฉบับล่าสุดที่ได้รับการปรับแก้ไขและประกาศใช้เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐ คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐^๑ ถึงแม้พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวจะได้รับการแก้ไข แต่เนื้อหาสาระก็ยังคงเดิม กล่าวคือ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นได้กำหนดให้เจ้าของรถทุกคัน^๒ ต้องทำประกันภัยเพื่อคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถกับบริษัทประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการประเภทประกันภัยรถ

เมื่อเกิดอุบัติเหตุทางรถ ผู้ประสบภัยทำเรื่องร้องขอไปที่บริษัทประกันวินาศภัย บริษัทจะดำเนินการจ่ายค่าเสียหายให้แก่ผู้ประสบภัย ค่าเสียหายที่บริษัทประกันวินาศภัยต้องจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยประกอบด้วยสองส่วน คือ ค่าเสียหายเบื้องต้นและค่าเสียหายที่เกินจากค่าเสียหายเบื้องต้น

^๑ เหตุผลและรายละเอียดการปรับแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฉบับที่ ๒ ถึง ๔ สามารถดูได้ในภาคผนวก ๓ก

^๒ ยกเว้นรถบางประเภท ได้แก่ รถสำหรับเฉพาะองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท และรถสำหรับผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ รถของสำนักพระราชวังที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตามระเบียบที่เลขาธิการพระราชวังกำหนด รถของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น และรถยนต์ทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร เป็นต้น

ในส่วนของค่าเสียหายเบื้องต้นนั้น บริษัทประกันวินาศภัยจะต้องจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัย ไม่ว่าผู้ประสบภัยจะเป็นฝ่ายถูกหรือฝ่ายผิดตามกฎหมาย อีกทั้งต้องจ่ายภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่ผู้ประสบภัยร้องขอค่าเสียหายเบื้องต้น ค่าเสียหายเบื้องต้นประกอบด้วย ค่ารักษาพยาบาลไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท และกรณีเสียชีวิตและทุพพลภาพจะได้รับไม่เกิน ๓๕,๐๐๐ บาท ส่วนค่าเสียหายที่เกินจากค่าเสียหายเบื้องต้นนั้น บริษัทประกันวินาศภัยจะจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยที่เป็นฝ่ายถูกภายหลังจากที่มีการพิสูจน์ความผิดทางกฎหมายแล้ว โดยจ่ายค่าเสียหายในกรณีบาดเจ็บเพิ่มขึ้นอีกไม่เกิน ๓๕,๐๐๐ บาท ส่วนกรณีเสียชีวิตและทุพพลภาพจะจ่ายเพิ่มขึ้นอีกไม่เกิน ๖๕,๐๐๐ บาท โดยสรุป ผู้ประสบภัยที่เป็นฝ่ายถูกจะได้รับค่าเสียหายทั้งสิ้นไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาทต่อรายในกรณีบาดเจ็บ และไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อรายกรณีเสียชีวิตและทุพพลภาพ^๖ แต่หากผู้ประสบภัยเป็นฝ่ายผิดก็จะได้รับเพียงค่าเสียหายเบื้องต้นเท่านั้น

นอกจากนั้น ผู้ประสบภัยที่ไม่ได้รับการชดใช้จากบริษัทประกันวินาศภัย หรือประสบเหตุจากรถที่ไม่ได้จัดให้มีประกันภัย หรือไม่สามารถร้องเรียกค่าเสียหายจากที่ใดได้ เช่น ได้รับความเสียหายจากรถชนแล้วหนี หรือเจ้าของรถที่ไม่จัดให้มีประกันภัยไม่จ่ายค่าเสียหาย เป็นต้น กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจะเป็นผู้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย ผู้ประสบเหล่านี้จะได้รับเพียงค่าเสียหายเบื้องต้นเท่านั้น ส่วนค่าเสียหายที่เกินจากค่าเสียหายเบื้องต้นนั้นจะไม่ได้รับ

สภาพปัญหาภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ปัญหาของระบบประกันภัยรถภาคบังคับภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นั้น เกิดขึ้นตั้งแต่ขั้นตอนแรกคือการรับทำประกันภัยรถภาคบังคับ ไปจนถึงขั้นตอนสุดท้ายคือการจ่ายค่าเสียหาย หรืออาจกล่าวได้ว่า ระบบประกันภัยรถภาคบังคับมีปัญหาตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนถึงขั้นตอนสุดท้าย

ในขั้นตอนแรกหรือขั้นตอนการทำประกันภัยรถภาคบังคับ กฎหมายได้กำหนดกระบวนการการทำประกันภัยแยกออกจากการจดทะเบียนหรือต่อทะเบียนรถที่เจ้าของรถต้องทำกับกรมการขนส่งทางบก ในการการทำประกันภัยนั้น เจ้าของรถต้องเลือกทำกับบริษัทประกันวินาศภัยที่มีอยู่ในปัจจุบันทั้งสิ้น ๖๔ แห่ง^๗ บริษัทประกันวินาศภัยจึงต่างต้องดำเนินการด้านการตลาดและสร้างเครือข่ายนายหน้าเพื่อเพิ่มและรักษาส่วนแบ่งการตลาดของตน คำนายหน้าที่บริษัทจัดสรรให้นายหน้า^๘ (โบรกเกอร์) นั้นมีส่วนสูง

^๖ แม้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่๕) พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ขยายนิยามของค่าเสียหายเบื้องต้นให้ครอบคลุมถึงค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบในเบื้องต้นก็ตาม แต่ก็ยังมีได้ออกกฎกระทรวงใหม่ ดังนั้นค่าเสียหายเบื้องต้นจึงยังคงเป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น และการร้องขอรับและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น พ.ศ. ๒๕๕๗ และค่าเสียหายที่ผู้ประสบภัยจะได้รับในกรณีที่เป็นฝ่ายถูกเป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยตามชนิด ประเภท และขนาดของรถ พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฎกระทรวง เล่มที่ ๑๒๑ ตอนที่ ๒๕ ก ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๗

^๗ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ บริษัทที่สามารถรับทำประกันภัยรถมีทั้งสิ้น ๖๕ บริษัท แต่บริษัทที่ประกอบธุรกิจประกันภัยรถมี ๖๔ บริษัท อีก ๑ บริษัทแม้จะสามารถรับทำประกันภัยรถได้แต่ก็ไม่ได้ดำเนินการรับทำ

^๘ หน้าทีของนายหน้าคือ แนะนำผลิตภัณฑ์ให้แก่ผู้ซื้อ และดำเนินการให้ผู้ขายและผู้ซื้อได้มาพบกัน

ถึงร้อยละ ๑๘ ของเบี้ยประกันภัย นอกจากค่านายหน้าในขั้นตอนการทำประกันภัยแล้ว ค่าใช้จ่ายอื่นที่บริษัทใช้เพื่อดำเนินงานในขั้นตอนต่อมาก็มีสัดส่วนสูงเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ ค่าใช้จ่ายดำเนินงานทั้งหมดจึงมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ ๓๘ ของเบี้ยประกันภัย

ตารางที่ ๑ ผลประกอบการการประกันภัยรถภาคบังคับปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๘

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	เฉลี่ย ๒๕๕๒ - ๒๕๕๘
๑. เบี้ยประกันภัย	๖,๘๘๕.๕ (๑๐๐)	๗,๑๙๙.๘ (๑๐๐)	๗,๖๕๖.๗ (๑๐๐)	๗,๑๖๑.๔ (๑๐๐)	๘,๖๑๑.๕ (๑๐๐)	๙,๒๓๗.๙ (๑๐๐)	๙,๙๕๗.๕ (๑๐๐)	๘,๑๐๑.๔ (๑๐๐)
๒. ค่าสินไหมทดแทน	๒,๙๑๑.๓ (๔๒)	๓,๐๘๒.๑ (๔๓)	๓,๒๘๗.๙ (๔๓)	๓,๕๐๓.๙ (๔๙)	๓,๙๕๖.๖ (๔๖)	๓,๕๖๐.๕ (๓๙)	๓,๙๐๕.๐ (๓๙)	๓,๕๕๘.๑ (๔๓)
๓. ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	๒,๕๐๔.๑ (๓๕)	๒,๕๐๙.๕ (๓๕)	๓,๒๕๓.๒ (๔๒)	๒,๙๓๘.๑ (๔๑)	๓,๕๕๒.๓ (๕๐)	๓,๕๓๒.๗ (๓๘)	๓,๕๗๗.๙ (๓๕)	๓,๐๘๑.๑ (๓๘)
๔. กำไร	๑,๕๗๐.๒ (๒๓)	๑,๖๐๘.๒ (๒๒)	๑,๑๑๕.๖ (๑๕)	๗๑๙.๕ (๑๐)	๑,๒๐๒.๕ (๑๕)	๒,๑๔๕.๘ (๒๓)	๒,๕๗๕.๖ (๒๖)	๑,๕๖๒.๒ (๑๘)

ที่มา: กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

- หมายเหตุ: ๑) รายการที่ ๑ เท่ากับ ผลรวมของรายการที่ ๒ ๓ และ ๔ อย่างไรก็ตาม ตัวเลขอาจไม่สามารถคำนวณได้ลงตัวตามตัวเลขที่แสดงในตาราง เนื่องจากมีการปิดเศษทศนิยม
- ๒) ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละของเบี้ยประกันภัย
- ๓) ข้อมูล ณ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

นอกจากปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายดำเนินการที่สูงแล้ว ปัญหาอื่นที่สืบเนื่องจากการมีบริษัทประกันวินาศภัยหลายบริษัทก็มีอยู่หลายประการด้วยกัน โดยเริ่มเกิดขึ้นเมื่อผู้ประสบภัยจากอุบัติเหตุทางรถเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาล ผู้ประสบภัยเหล่านี้จะต้องสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาลด้วยตนเองก่อนแล้วจึงทำเรื่องขอเบิกต่อมายังบริษัทประกันวินาศภัย การต้องสำรองจ่ายไปก่อนนี้ ก่อให้เกิดปัญหาต่อผู้ประสบภัยโดยเฉพาะผู้ที่มิฐานะยากจน อย่างไรก็ตาม มีสถานพยาบาลบางแห่งโดยเฉพาะสถานพยาบาลของรัฐบาลที่จัดการทำเรื่องขอเบิกให้แก่ผู้ประสบภัย โดยที่ผู้ประสบภัยไม่ต้องสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาลไปก่อน นอกจากปัญหาเรื่องการสำรองจ่ายแล้ว ในขั้นตอนการทำเรื่องร้องขอค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทประกันวินาศภัยนั้น แม้กฎหมายได้กำหนดหลักฐานที่ใช้ยื่นขอเบิกไว้แล้วก็ตาม แต่บริษัทแต่ละแห่งต่างก็กำหนดหลักฐานการขอเบิกและขั้นตอนการยื่นขอเบิกเป็นของตนเองหลักปฏิบัติในการขอเบิกของบริษัทแต่ละแห่งจึงแตกต่างกัน ส่งผลให้ผู้ประสบภัยหรือสถานพยาบาลประสบปัญหายุ่งยากในการขอเบิกและการจัดหาเอกสารเพื่อทำเรื่องขอเบิก

เมื่อผู้ประสบภัยหรือสถานพยาบาลยื่นเรื่องร้องขอแล้ว ตามกฎหมาย บริษัทประกันวินาศภัยจะต้องจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยภายในเจ็ดวัน แต่ในปัจจุบัน บริษัทประกันวินาศภัยบาง

แห่งยังคงจ่ายล่าช้ากว่าที่กฎหมายกำหนดอยู่ แม้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้เพิ่มบทลงโทษบริษัทที่จ่ายล่าช้าไว้ก็ตาม สำหรับการจ่ายค่าเสียหายที่เกิดจาก ค่าเสียหายเบื้องต้นนั้นยิ่งล่าช้าและยุ่งยากมากขึ้น เนื่องจากต้องรอผลพิสูจน์ความผิดทางกฎหมาย อีกทั้ง อาจต้องทำเรื่องขอเบิกต่อมายังบริษัทอีกแห่งหนึ่ง ด้วยเหตุว่าบริษัทที่ต้องจ่ายค่าเสียหายที่เกิดจาก ค่าเสียหายเบื้องต้นคือบริษัทของฝ่ายที่กระทำผิด ซึ่งอาจเป็นคนละบริษัทกับบริษัทที่จ่ายค่าเสียหาย เบื้องต้นก็ได้ ยิ่งไปกว่านั้นในบางกรณีที่ผู้ประสบภัยไม่ได้เป็นฝ่ายผิดกลับได้รับเพียงแค่ว่าค่าเสียหาย เบื้องต้นเท่านั้น ฝ่ายที่ต้องรับภาระค่ารักษาพยาบาลที่เกิดจากค่าเสียหายเบื้องต้นคือตัวผู้ประสบภัยเอง หรือกองทุนประกันสุขภาพระบบอื่นของผู้ประสบภัย ได้แก่ สวัสดิการรักษพยาบาลข้าราชการ กองทุน หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และกองทุนประกันสังคม

สืบเนื่องจากปัญหาที่กล่าวมา กอปรกับในปัจจุบันประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่การมีหลักประกัน สุขภาพถ้วนหน้า เมื่อเกิดอุบัติเหตุทางรถ ผู้ประสบภัยมากกว่าร้อยละ ๕๐ ได้เสี่ยงไปใช้สิทธิสวัสดิการ รักษาพยาบาลอื่น ๆ แทน^๖ ส่งผลให้ภาระค่าใช้จ่ายของกองทุนประกันสุขภาพระบบอื่นเพิ่มสูงขึ้น ค่าใช้จ่ายของกองทุนที่เพิ่มสูงขึ้นเช่นนี้นับเป็นภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนทั่วประเทศ เนื่องจาก แหล่งเงินของสวัสดิการรักษพยาบาลข้าราชการและกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติมาจากภาษีของ ประชาชน ส่วนกองทุนประกันสังคมนั้นมาจากเงินประกันตนของลูกจ้างทั่วประเทศ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.

สืบเนื่องจากปัญหาของระบบประกันภัยรถภาคบังคับข้างต้น คณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้มีแนวคิดที่จะปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารจัดการการคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ เพื่อให้ระบบมีเอกภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น ประชาชนได้รับ ประโยชน์เพิ่มขึ้น รูปแบบโครงสร้างการบริหารจัดการแบบใหม่เป็นดังนี้ (แผนภาพที่ ๑)

การดำเนินการภายใต้ระบบใหม่นี้จะกำหนดให้ภาครัฐดำเนินการรับประกันภัยรถภาคบังคับ แทนบริษัทประกันวินาศภัย โดยจะกำหนดให้กรมการขนส่งทางบกเป็นผู้รับเบี้ยประกันภัยพร้อมกับการ รับค่าจดทะเบียนหรือค่าต่อทะเบียนรถ ทั้งนี้ในช่วงเปลี่ยนผ่านจะดำเนินการปรับระยะเวลาวันสิ้นสุดการ เอาประกันภัยให้ตรงกับวันสิ้นอายุภาษีประจำปี เบี้ยประกันภัยที่กรมการขนส่งทางบกรับไว้นั้นจะส่งเข้า กองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับต่อไป การกำหนดให้กรมการขนส่งดำเนินการจะทำให้ลด

^๖ ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุจากรถตั้งแต่สองคันขึ้นไป ผู้ประสบภัยที่อยู่ในรถจะได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทของรถ ที่ผู้ประสบภัยนั้นอยู่ และเมื่อพิสูจน์ความรับผิดชอบตามกฎหมายแล้วพบว่า ผู้ประสบภัยเป็นฝ่ายถูก ผู้ประสบภัยก็จะต้อง ขอรับค่าเสียหายส่วนที่เกิดจากค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทของฝ่ายผิด ซึ่งเป็นคนละบริษัทกับบริษัทที่จ่ายค่าเสียหาย เบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย แต่ในกรณีที่ผู้ประสบภัยไม่ได้อยู่ในรถ บริษัทของรถที่ก่อเหตุทั้งหมดจะต้องร่วมจ่าย ค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย สำหรับค่าเสียหายส่วนที่เกิดจากค่าเสียหายเบื้องต้น ผู้ประสบภัยจะต้องขอรับ จากบริษัทของฝ่ายผิด

^๗ ข้อมูลการสำรวจอนามัยและสวัสดิการของสำนักงานสถิติแห่งชาติปี ๒๕๕๘ พบว่า ร้อยละ ๕๘ และ ๕๖ ของ ผู้รับบริการผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน ตามลำดับ ที่ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุรถใช้สิทธิรักษาพยาบาลอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สิทธิ จากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

ค่าใช้จ่ายด้านการรับทำประกันภัยลงได้ เนื่องจากจะจัดสรรค่าใช้จ่ายดำเนินงานให้แก่กรมการขนส่งทางบกไม่เกินร้อยละ ๑ ของเบี้ยประกันภัย

กองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับนั้นจัดตั้งเพื่อเป็นเงินจ่ายค่าเสียหายให้แก่ผู้ประสบภัยจากรถและเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายอื่นเกี่ยวกับการดำเนินการ ผู้ที่จะทำหน้าที่บริหารกองทุนคือสำนักงานคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ ที่อยู่ภายใต้การกำกับของกรมบัญชีกลาง นอกจากสำนักงานจะบริหารกองทุนแล้ว ยังจะต้องดำเนินงานสนับสนุนและปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับที่มีรัฐมนตรีกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ ค่าใช้จ่ายการดำเนินงานของสำนักงานนี้จะกำหนดไว้ไม่เกินร้อยละ ๕ ของจำนวนเงินค่าประกันความเสียหายที่ส่งเข้ากองทุน

ครั้นเมื่อมีผู้ประสบภัยได้รับอุบัติเหตุจากรถ กองทุนจะจ่ายค่าเสียหายให้แก่ผู้ประสบภัยหรือสถานพยาบาลทั้งนี้แล้วแต่ผู้ประสบภัยได้รับอุบัติเหตุเช่นใด หากผู้ประสบภัยได้รับบาดเจ็บ กองทุนจะจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้กับสถานพยาบาลโดยตรง ผู้ประสบภัยไม่ต้องทวงจ่ายค่าเสียหายแต่อย่างใด และหากค่ารักษาพยาบาลของผู้ประสบภัยเกินจากค่าเสียหายที่ทางกองทุนกำหนดไว้ สถานพยาบาลก็จะเบิกจ่ายจากกองทุนประกันสุขภาพระบบอื่นของผู้ประสบภัยหรือเรียกเก็บจากผู้ประสบภัยในกรณีที่ไม่สามารถเบิกกับกองทุนประกันสุขภาพของผู้ประสบภัยได้ แต่หากผู้ประสบภัยเสียชีวิตหรือทุพพลภาพนั้น ตัวแทนของผู้ประสบภัยสามารถร้องขอรับค่าเสียหายได้โดยตรงที่กองทุนภายใต้ระบบใหม่นี้มีหน่วยงานเดียวคือกองทุนที่รับเรื่องขอเบิกค่าเสียหาย ดังนั้นปัญหาหลักการปฏิบัติในการขอเบิกที่แตกต่างกันจึงหมดไป ผู้ประสบภัยและสถานพยาบาลจึงไม่ต้องประสบกับปัญหายุ่งยาก

ค่าเสียหายที่ผู้ประสบภัยมีสิทธิได้รับภายใต้ระบบใหม่นี้ไม่ต้องรอผลพิสูจน์ความผิดทางกฎหมายเหมือนเช่นระบบปัจจุบัน ปัญหาความล่าช้าและความยุ่งยากที่เกิดกับผู้ประสบภัยอันเนื่องมาจากการรอผลพิสูจน์ความผิดทางกฎหมายจึงหมดไป นอกจากนั้น พระราชบัญญัติฉบับนี้ยังกำหนดให้ผู้ประสบภัยทุกรายไม่ว่าจะประสบเหตุเนื่องจากกรณีใดก็ตาม เช่น ประสบเหตุจากรถที่ไม่มีประกันภัย ประสบเหตุจากรถชนแล้วหนี ล้วนมีสิทธิได้รับค่าเสียหายจากกองทุนเท่าเทียมกันทุกคนตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย

ค่าเสียหายที่ผู้ประสบภัยมีสิทธิได้รับภายใต้พระราชบัญญัติฉบับใหม่นี้ประกอบด้วย ค่าเสียหายกรณีบาดเจ็บและค่าเสียหายกรณีที่เสียชีวิตและทุพพลภาพ ค่าเสียหายกรณีที่บาดเจ็บนั้น ผู้ประสบภัย

“ ในปัจจุบันกรมบัญชีกลางได้พัฒนาระบบและมีประสบการณ์ในการตรวจสอบการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลและการจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลให้สถานพยาบาล จึงได้กำหนดให้กรมบัญชีกลางทำหน้าที่บริหารจัดการกองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ ตรวจสอบการเบิกจ่ายและจ่ายค่าเสียหายของผู้ประสบภัย

“ เงินค่าประกันความเสียหายที่ส่งเข้ากองทุนจะมีสัดส่วนประมาณร้อยละ ๙๙ ของเบี้ยประกันภัย เหตุเพราะว่ากฎหมายจะกำหนดให้กรมการขนส่งทางบกสามารถจัดสรรเบี้ยประกันภัยไว้ไม่เกินร้อยละ ๑ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงานรับชำระค่าประกัน ดังนั้นสำนักงานจึงจะสามารถจัดสรรเงินไว้ประมาณร้อยละ ๙.๙๙ ของเบี้ยประกันภัยเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของสำนักงาน

ที่เข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลที่ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติ^{๑๐} มีสิทธิได้รับค่าเสียหายไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท แต่หากเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติมีสิทธิได้รับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท^{๑๑} ทั้งนี้ ผู้ประสพภัยที่ย้ายสถานพยาบาลจากสถานพยาบาลที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนมารักษาในสถานพยาบาลที่ขึ้นทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนด^{๑๒} ผู้ประสพภัยนั้นก็จะมีสิทธิได้รับค่าเสียหายไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายนี้ สถานพยาบาลจะขอเบิกกับกองทุนและกองทุนจะจ่ายให้กับสถานพยาบาลโดยตรง สำหรับค่าเสียหายกรณีเสียชีวิตและทุพพลภาพ ผู้ประสพภัยจะได้รับ ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ภายใต้การดำเนินงานในระบบใหม่นี้จะใช้ทรัพยากรไม่มากและมีประสิทธิภาพมากกว่าระบบที่เป็นอยู่ปัจจุบัน เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายดำเนินงานไม่เกินร้อยละ ๖ ของเบี้ยประกันภัย เบี้ยประกันภัยในส่วนที่เหลือจึงสามารถจัดสรรเป็นค่าเสียหายให้แก่ผู้ประสพภัยเพิ่มจากระบบปัจจุบันได้ จากการประมาณสัดส่วนค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนต่อเบี้ยประกันภัยภายใต้พระราชบัญญัติฉบับใหม่เทียบกับพระราชบัญญัติฉบับปัจจุบัน โดยใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ พบว่า สัดส่วนค่าสินไหมทดแทนจะเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๓๙ เป็นร้อยละ ๖๖-๗๗ (รายละเอียดการประมาณโปรดดูในภาคผนวก ๓ข)

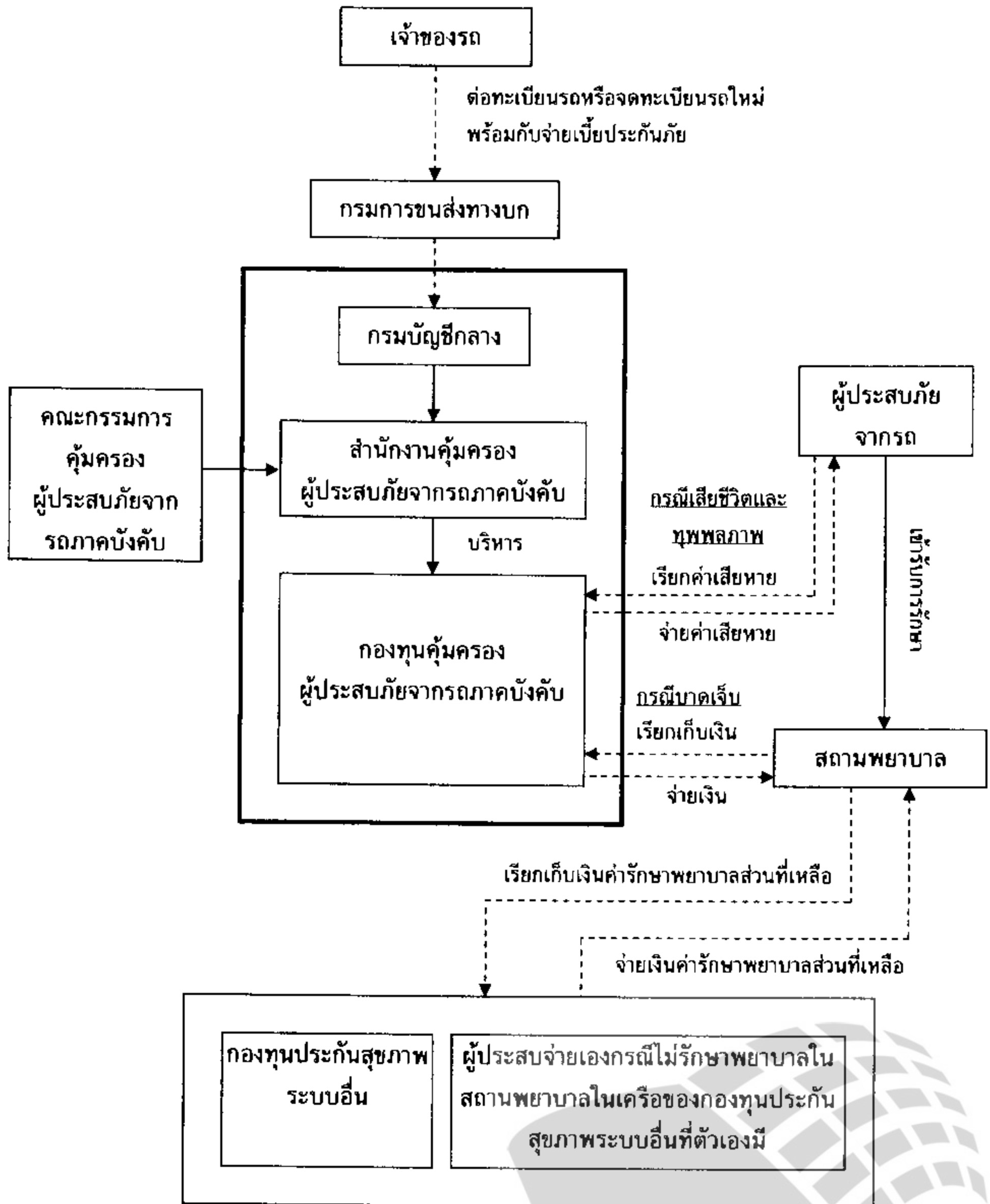
สำหรับเงินของกองทุนที่เหลือจากการดำเนินงานและการจ่ายค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนนั้น พระราชบัญญัติฉบับนี้จะกำหนดให้กองทุนนำเงินส่วนเกินไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ทำประกันภัยหรือลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้ประสพภัย หรือนำเงินส่งเข้าภาครัฐเพื่อเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป ทั้งนี้แล้วแต่ว่ากองทุนจะมีเงินมากระดับใด

^{๑๐} ในระยะเริ่มของระบบนี้คาดว่า สถานพยาบาลที่ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้จะเป็นสถานพยาบาลในเครือข่ายของกองทุนประกันสุขภาพทั้งสามกองทุนคือ สวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ กองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และกองทุนประกันสังคม

^{๑๑} จากข้อมูลค่ารักษาพยาบาลของผู้มีสิทธิในกองทุนหลักประกันสุขภาพที่ประสบอุบัติเหตุทางรถและเข้ารับการรักษาตัวในสถานพยาบาลเอกชนนั้น ค่ารักษาพยาบาลโดยเฉลี่ยในระยะเวลา ๕ วันเท่ากับ ๓๙,๐๐๐ บาทต่อราย และร้อยละ ๗๔ ของผู้ประสพภัยมีค่ารักษาพยาบาลไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ดังนั้นการกำหนดค่าเสียหายสูงสุดสำหรับสถานพยาบาลที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ที่ ๕๐,๐๐๐ บาท จึงไม่กระทบภาระค่าใช้จ่ายผู้ประสพภัยมากเท่าใด

^{๑๒} ระยะเวลาที่กำหนดนี้คาดว่าคือภายใน ๕ วัน

แผนภาพที่ ๑ โครงสร้างการบริหารจัดการการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภายใต้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ. โดยสังเขป

หมายเหตุ: ลูกศรเส้นทึบแสดงการดำเนินการจัดการ ลูกศรเส้นประแสดงการเบิกจ่ายเงิน

ตารางที่ ๒ เปรียบเทียบรายได้และค่าใช้จ่ายภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กับ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ภาคบังคับ พ.ศ. ... โดยใช้ข้อมูลปี พ.ศ.๒๕๔๘

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม*	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ภาคบังคับ พ.ศ. ...**	
		กรณีเบิกได้ ๕๐,๐๐๐ บาท	กรณีเบิกได้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท
เบี้ยประกันภัย (รายรับ)	๙,๙๕๗.๔ (๑๐๐)	๙,๙๕๗.๔ (๑๐๐)	๙,๙๕๗.๔ (๑๐๐)
ค่าสินไหมทดแทน	๓,๙๐๕.๐ (๓๙)	๖,๕๙๕.๖ (๖๖)	๗,๖๘๒.๗ (๗๗)
ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	๓,๔๗๗.๙ (๓๕)	๕๙๒.๕ (๖)	๕๙๒.๕ (๖)
ส่วนต่างระหว่างรายรับกับค่าใช้จ่ายหรือกำไร	๒,๕๗๔.๖ (๒๖)	๒,๗๖๙.๓ (๒๘)	๑,๖๘๒.๓ (๑๗)

หมายเหตุ: ๑) รายการที่ ๑ เท่ากับ ผลรวมของรายการที่ ๒ ๓ และ ๔ ทั้งนี้ ตัวเลขอาจจะไม่สามารถคำนวณได้ลงตัวตามตัวเลขที่แสดงในตาราง เนื่องจากมีการปัดเศษทศนิยม

๒) ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ

ที่มา: * จากกรมการประกันภัย

** จากการประมาณการของสำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ (รายละเอียดโปรดดูในภาคผนวก ๓ข)

ผลดีและผลเสียของการใช้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.

ผลของการยกเลิกพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และใช้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ. แทนนั้น คาดว่าจะก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสีย ผลดีที่เกิดขึ้นเป็นประโยชน์ของประชาชนโดยรวมของประเทศ ขณะที่ผลเสียนั้นคาดว่าจะเกิดขึ้นเฉพาะต่อธุรกิจรับประกันภัยรถภาคบังคับ

ผลดีที่คาดว่าจะได้รับ

การเปลี่ยนมาใช้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ. คาดว่าจะทำให้เกิดผลที่ดีกว่าพระราชบัญญัติปัจจุบัน ผลดีที่คาดว่าจะได้รับนี้เกิดขึ้นเนื่องมาจากการมีระบบประกันภัยที่มีเอกภาพ รายละเอียดดังที่ปรากฏในตารางที่ ๓

LIART

ตารางที่ ๓ ผลดีที่คาดว่าจะได้รับภายใต้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.

ผลดีที่คาดว่าจะได้รับ	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
๑. ระบบมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถลดค่าใช้จ่ายดำเนินงานจากร้อยละ ๓๘ เหลือร้อยละ ๖ ของเบี้ยประกันภัย หมายเหตุ: * เป็นค่าเฉลี่ยในช่วงปี พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๕๘	เนื่องจากมีบริษัทประกันวินาศภัยที่รับประกันภัยรถภาคบังคับอยู่หลายบริษัท แต่ละบริษัทจึงต่างดำเนินการด้านการตลาดเพื่อเพิ่มและรักษาสวนแบ่งการตลาดของตน ทำให้มีค่าใช้จ่ายดำเนินงานที่สูงมากถึงร้อยละ ๓๘	เมื่อโครงสร้างการจัดการมีเอกภาพ จึงเปิดโอกาสและอำนวยความสะดวกดำเนินการลดขั้นตอนต่าง ๆ ลงส่งผลให้สามารถลดค่าใช้จ่ายดำเนินงานลงได้ ดังนี้ ● ให้กรมการขนส่งทางบก ทำหน้าที่จัดเก็บเบี้ยประกันภัยรถจากเจ้าของรถควบคู่กับการจดทะเบียนหรือต่อทะเบียนรถ ทั้งนี้ ให้กรมการขนส่งทางบกจัดส่งเบี้ยให้กรมบัญชีกลาง โดยหักค่าใช้จ่ายไม่เกินร้อยละ ๑ จากเบี้ยประกันภัยรถ ● กรมบัญชีกลางเป็นผู้บริหารจัดการกองทุน ทั้งนี้ได้กำหนดให้จัดสรรเงินไม่เกินร้อยละ ๕ ของจำนวนเงินค่าประกันความเสียหายที่ส่งเข้ากองทุน เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหาร

ผลที่คาดว่าจะได้รับ	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
๒. ผู้ประสบภัยทุกรายไม่ต้องทอดรอนจ่าย ค่ารักษาพยาบาล	ในบางสถานพยาบาล ผู้ประสบภัยต้องทอดรอนจ่าย ค่ารักษาพยาบาลเอง การที่ต้องทอดรอนจ่าย ค่ารักษาพยาบาลนี้ ก่อให้เกิดภาระค่าใช้จ่ายแก่ ผู้ประสบภัยได้ นอกจากนี้ ค่ารักษาพยาบาลที่ ผู้ประสบภัยทอดรอนจ่ายไปนี้ก็ได้รับล่าช้าและมีขั้นตอน การขอเบิกที่ยุ่งยาก	เมื่อระบบมีเอกภาพ จึงสามารถวางแผนทางการเงิน ดำเนินการจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้เป็นแนวทางเดียวกัน ได้โดยสะดวก ภายใต้ระบบใหม่นี้ ผู้ประสบภัยไม่ต้องทอดรอนจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามสิทธิที่สามารถเบิกได้จาก การประกันภัยโรคภัยคั่งคับ สถานพยาบาลเป็นผู้ชื้อรับ จากกองทุนโดยตรง ด้วยเหตุนี้ผู้ประสบภัยจึงไม่ต้อง ประสบปัญหาหรือเดือดร้อนจากการที่ไม่มีเงินทอดรอนจ่าย ค่ารักษาพยาบาล อีกทั้งผู้ประสบภัยไม่ต้องประสบปัญหา เรื่องการเบิกค่ารักษาพยาบาลที่รับล่าช้า หรือไม่ได้รับ ตามสิทธิที่ควรได้
๓. วางแนวทางการตรวจสอบเอกสารและ จ่ายเงินให้เป็นแบบเดียวกันทั่วประเทศ สถานพยาบาลและผู้ประสบภัยจะสามารถ ชื่นคำร้องขอรับเงินค่าเสียหายได้สะดวก มากขึ้น	แต่ละบริษัทต่างวางแผนทางการเงินเรียกเก็บ ตรวจสอบ เอกสาร และการอนุมัติจ่ายเงินของตัวเอง จึงทำให้การ ชื้อรับค่าเสียหายของผู้ประสบภัยและสถานพยาบาล (ในกรณีที่ผู้ประสบภัยให้สถานพยาบาลช่วยชื้อรับ แทน) ไม่ได้รับความสะดวก	กรมบัญชีกลางเป็นผู้ดำเนินการเพียงองค์กรเดียว จึงมี แนวทางปฏิบัติในการตรวจสอบและจ่ายเงินเหมือนกันทั้ง ประเทศ คาดว่าจะสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ สถานพยาบาลที่ต้องการเบิกค่ารักษาพยาบาล และ ผู้ประสบภัยหรือผู้แทนที่ต้องการขอเบิกค่าเสียหายกรณี เสียชีวิตหรือทุพพลภาพ มากขึ้น

ผลดีที่คาดว่าจะได้รับ	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคจากกรณี ภาคบังคับ พ.ศ.
๔. ลดปัญหาที่เกิดจากการรอลงอาญาฟ้องคดีความผิดทางกฎหมาย	การขอรับค่าเสียหายเกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบตามกฎหมาย กล่าวคือ บริษัทของฝ่ายที่กระทำผิดจะต้องรับผิดชอบจ่ายค่าเสียหายที่เกิดขึ้นเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยที่เป็นฝ่ายถูก การกำหนดเช่นนี้ถือว่ายุติธรรมต่อผู้ทำประกันที่เป็นฝ่ายถูกรวมทั้งบริษัทของฝ่ายถูกเองด้วย แต่การกำหนดดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาต่อการรับค่าเสียหายของผู้ประสบภัย เช่น ได้รับค่าเสียหายล่าช้าเนื่องจากต้องรอลงอาญาฟ้องคดีความผิดทางกฎหมาย	เมื่อระบบมีเอกภาพโดยมีกองทุนทำหน้าที่จ่ายค่าเสียหายแต่ผู้เดียวนั้น จึงสามารถจัดเงื่อนไขการขอรับค่าเสียหายที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ความผิดทางกฎหมายไปได้ ด้วยเหตุนี้ปัญหาที่สืบเนื่องจากการฟ้องคดีความผิดทางกฎหมายจึงหมดไป

ผลดีที่คาดว่าจะได้รับ	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคภาคบังคับ พ.ศ.
๕. ผู้ประสบภัยทุกคนมีสิทธิได้รับค่าเสียหาย เท่ากันทุกคน	ผู้ประสบภัยที่เป็นผู้ขับขี่และผู้โดยสารเป็นฝ่ายผิดตามกฎหมาย หรือเป็นผู้ขับขี่แต่ไม่มีผู้ได้รับผิดตามกฎหมายต่อผู้ขับขี่นั้น หรือรถที่ก่อเหตุเป็นรถที่ไม่มีประกันภัย เป็นต้น จะได้รับเพียงค่าเสียหายเบื้องต้น สำหรับผู้ประสบภัยที่เป็นฝ่ายถูกและรถที่ก่อเหตุมีประกันความเสียหาย ก็จะ มีสิทธิได้รับค่าเสียหายส่วนที่เกินจากค่าเสียหายเบื้องต้น แต่ในทางปฏิบัติ ผู้ประสบภัยที่เป็นฝ่ายถูก จำนวนหนึ่งไม่ได้รับค่าเสียหายนี้	กำหนดให้ผู้ประสบภัยทุกคนได้รับค่าเสียหายเท่ากันทุกราย ไม่ว่าจะเป็นผู้ขับขี่หรือฝ่ายผิดตามกฎหมาย หรือหา คู่กรณีได้หรือไม่ก็ตาม (เช่น ชนแล้วหนี) เป็นต้น
๖. ปรับเพิ่มค่าเสียหายที่ผู้ประสบภัยจะได้รับ	ค่าเสียหายที่ได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงมีดังต่อไปนี้ กรณีบาดเจ็บ ● จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นที่ไม่ต้องรอการพิสูจน์ ความผิด ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาทต่อราย ● หากผู้ประสบภัยไม่ได้เป็นฝ่ายผิดจะได้รับ ค่าเสียหายทั้งหมดไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาทต่อราย กรณีทุพพลภาพและเสียชีวิต	จากต้นทุนในการบริหารจัดการที่ลดลง ภาครัฐจึงสามารถ เพิ่มการชดเชยค่าเสียหายได้สูงกว่าในปัจจุบัน ค่าเสียหายที่กำหนดนั้นมีดังต่อไปนี้และจะกำหนดไว้ในกฎกระทรวง กรณีบาดเจ็บ ● หากในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ประสบภัยเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลที่ขึ้นทะเบียนตาม

ผลดีที่คาดว่าจะได้รับ	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม • จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นที่ไม่ต้องรอการพิสูจน์ ความผิด ไม่เกิน ๓๕,๐๐๐ บาท • หากผู้ประสบภัยไม่เป็นฝ่ายผิดจะได้รับค่าเสียหาย ทั้งหมดไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ภาคบังคับ พ.ศ.
๗. ลดภาระกองทุนประกันสุขภาพระบบอื่น ๆ ที่พึงภาษีและค่าประกันตน	เจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการให้เบิกค่า รักษาพยาบาลส่วนแรกเบิกจากการประกันภัยภาค บังคับก่อนที่จะไปเบิกจากกองทุนประกันสุขภาพระบบ อื่น แต่ในปัจจุบัน ผู้ประสบภัยส่วนใหญ่จะเบิกจาก กองทุนประกันสุขภาพระบบอื่นทันที โดยไม่ใช้สิทธิ ประกันภัยภาคบังคับ ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายของกองทุน ประกันสุขภาพระบบอื่นเพิ่มสูงขึ้นกว่าที่ควรจะเป็น	พระราชบัญญัติ จะมีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลไม่ เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท • แต่หากในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ประสบภัยยังคง รักษาพยาบาลในสถานพยาบาลที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียน ตามพระราชบัญญัตินี้ ก็จะมีสิทธิได้รับค่า รักษาพยาบาลไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท กรณีพิพาทและเสียชีวิต ผู้ประสบภัยจะได้รับ ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อราย เมื่อให้สถานพยาบาลทำเรื่องเบิกโดยตรงกับกองทุน โดยผู้ประสบภัยไม่ต้องทำเรื่องขอเบิกเอง ปัญหาที่ ผู้ประสบภัยเสี่ยงไปใช้สิทธิระบบประกันสุขภาพระบบอื่น จึงหมดไป อีกทั้งการที่ระบบประกันภัยภาคบังคับมี เอกภาพ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้ระบบการ ประกันภัยภาคบังคับในปัจจุบันก็จะหมดไป จึงเสริม ให้ผู้ประสบภัยที่ใช้สิทธิตามการประกันภัยภาคบังคับ เพิ่มขึ้น

ผลเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

การใช้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ. คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจที่รับทำประกันภัยรถภาคบังคับ ผลกระทบดังกล่าวคาดว่าจะมีไม่มาก เนื่องจากธุรกิจประกันภัยรถภาคบังคับเป็นเพียงส่วนหนึ่งของธุรกิจประกันภัยรถประกันวินาศภัย^{๓๓} และมีสัดส่วนของเบี้ยประกันภัยค่อนข้างต่ำ ในปี พ.ศ.๒๕๕๘ ธุรกิจประกันภัยรถภาคบังคับได้รับเบี้ยประกันภัยมูลค่า ๘,๒๕๒.๒ ล้านบาท คิดเป็นเพียงร้อยละ ๑๔ ของเบี้ยประกันภัยในธุรกิจประกันวินาศภัย หากยกเลิกการดำเนินการประกันภัยรถภาคบังคับของบริษัทประกันวินาศภัยแล้ว คาดว่าจะกระทบต่อกลุ่มบุคคลที่ดำเนินงานในธุรกิจนี้ ซึ่งประกอบด้วย ๑) บุคคลที่ได้รับเงินเดือนประจำจากบริษัทประกันวินาศภัย ในที่นี้คาดว่าจะมีประมาณ ๓,๐๐๐ คน^{๓๔} ๒) บุคคลที่เป็นนายหน้า (โบรกเกอร์) กลุ่มบุคคลนี้จะได้รับใบอนุญาตจากกรมการประกันภัย รายได้หลักของกลุ่มนี้มาจากการดำเนินการธุรกิจประเภทอื่นที่มีใช้ธุรกิจการจำหน่ายกรมธรรม์ประกันภัยรถภาคบังคับ เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการจำหน่ายกรมธรรม์ประกันภัยรถภาคบังคับมีสัดส่วนใกล้เคียงกับค่านายหน้าที่บริษัทประกันวินาศภัยจัดสรรให้ร้อยละ ๑๘ ของเบี้ยประกันภัย การให้บริการจำหน่ายกรมธรรม์ประกันภัยรถภาคบังคับของกลุ่มนี้จึงมุ่งเน้นเพียงการรักษาฐานลูกค้าไว้เพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจประเภทอื่น หากยกเลิกการประกันภัยรถภาคบังคับของบริษัทประกันวินาศภัยคาดว่า กลุ่มนี้ก็ยัง คงสามารถรักษาฐานลูกค้าไว้ได้จากธุรกิจอื่นที่ยังคงดำเนินการอยู่ นอกจากนี้ ภายใต้ระบบการประกันภัยรถภาคบังคับแบบใหม่ที่ทำให้เจ้าของรถต่อทะเบียนพร้อมกับการทำประกันภัยรถภาคบังคับนั้น คาดว่าจะสามารถเอื้อให้กลุ่มนี้ดำเนินธุรกิจการให้บริการรับฝากต่อทะเบียนรถพร้อมกับการรับฝากทำประกันภัย ดังนั้นการยกเลิกการประกันภัยรถภาคบังคับของบริษัทประกันวินาศภัยจึงคาดว่าจะไม่ส่งผลกระทบต่อบุคคลที่เป็นนายหน้า และ ๓) กลุ่มสุดท้ายเป็นกลุ่มบุคคลที่ไม่ได้รับใบอนุญาตจากกรมการประกันภัย แต่ทำหน้าที่เหมือนนายหน้า การกระทำของกลุ่มบุคคลนี้ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย บริษัทประกันวินาศภัยสามารถปฏิเสธกรมธรรม์ที่ลูกค้าซื้อจากกลุ่มบุคคลเหล่านี้ได้ ดังนั้นการยกเลิกการประกันภัยกับบริษัทประกันวินาศภัยจึงช่วยเอื้อให้การดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนี้หมดไป สำหรับผลกระทบต่อรายได้ของกลุ่มบุคคลนี้ คาด

^{๓๓} ธุรกิจประกันวินาศภัยประกอบด้วย ๑) ประกันอัคคีภัย ๒) ทะเลและขนส่ง ๓) ประกันภัยรถ และ ๔) ประกันภัยเบ็ดเตล็ด เช่น ความเสี่ยงภัยทรัพย์สิน อากาศยาน อุบัติเหตุส่วนบุคคล สุขภาพ พืชผล

^{๓๔} เป็นจำนวนบุคคลที่รับค่าจ้างประจำจากบริษัทประกันวินาศภัย ไม่รวมบุคลากรที่ไม่ได้รับค่าจ้างประจำจากบริษัทประกันวินาศภัย และเป็นตัวเลขที่ประมาณการโดยใช้ข้อมูลปี พ.ศ.๒๕๕๘ จากกรมการประกันภัย ใช้วิธีประมาณ ๒ วิธี คือ ๑) ใช้ค่าจ้าง การประมาณโดยใช้ค่าจ้างนี้ ได้สมมติให้ค่าจ้างต่อคนของบุคคลที่ทำงานในธุรกิจประกันภัยรถภาคบังคับมีค่าเท่ากับค่าจ้างต่อคนของบุคคลที่ทำงานในธุรกิจประกันวินาศภัย คือ ๐.๓ ล้านบาท ค่าจ้างทั้งหมดของบุคคลที่ทำงานในธุรกิจประกันภัยรถภาคบังคับ ๘๕๑.๔ ล้านบาท ดังนั้นจำนวนบุคลากรที่ทำงานในธุรกิจประกันภัยรถภาคบังคับจึงมีค่าเท่ากับ ๒,๘๑๓ คน (๘๕๑.๔หารด้วย ๐.๓) และ ๒) ใช้เบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้สุทธิ การประมาณการโดยใช้เบี่ยนี้ ได้สมมติให้บุคลากรหนึ่งคนของธุรกิจประกันภัยรถภาคบังคับสามารถผลิตเบี้ยได้เท่ากับบุคลากรในธุรกิจประกันวินาศภัย คือ ๒.๕ ล้านบาทต่อคน เบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้สุทธิของธุรกิจประกันภัยรถภาคบังคับมีค่าเท่ากับ ๘,๒๕๒.๒ ล้านบาท ดังนั้นจำนวนบุคลากรที่ทำงานในธุรกิจประกันภัยรถภาคบังคับด้วยวิธีนี้จึงมีค่าเท่ากับ ๓,๒๕๒ คน (๘,๒๕๒.๒หารด้วย ๒.๕) อนึ่ง การนำตัวเลขที่ปรากฏในวงเล็บมาคำนวณนั้นอาจได้ค่าที่ไม่ตรงกับจำนวนบุคลากรที่แสดงไว้ ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาของการปิดเศษทศนิยม

ว่ามีไม่มาก ทั้งนี้เนื่องจากภายใต้ระบบใหม่ กลุ่มบุคคลนี้สามารถที่จะให้บริการรับฝากต่อทะเบียนรถ พร้อมกับมารับฝากทำประกันภัยได้

การยกเลิกพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และใช้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ. แทนนั้นแม้จะส่งผลกระทบต่อธุรกิจประกันภัยรถ แต่ก็จำกัดอยู่แต่เฉพาะกลุ่มคนบางส่วนเท่านั้น ขณะที่ผลประโยชน์ที่จะได้รับนั้น เป็นผลประโยชน์ที่ประชาชนทั้งประเทศมีสิทธิจะได้รับ

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ

จากผลการพิจารณาศึกษาดังกล่าว คณะกรรมการฯ เห็นควรยกเลิกพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเห็นควรให้รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมตามรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป

Legislative Institutional Repository of Thailand

ภาคผนวก

Legislative Institutional Repository of Thailand

Legislative Institutional Repository of Thailand

ภาคผนวก ๑

**ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย
จากโรคภาคบังคับ พ.ศ.**

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันผู้ประสบภัยจากรถจำนวนหนึ่งไม่สามารถใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลและค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัยเอกชนได้อย่างรวดเร็วและครบถ้วนเมื่อประสบอุบัติเหตุทางรถ ทำให้ประชาชนมากกว่าร้อยละ ๕๐ เลี่ยงไปใช้สิทธิสวัสดิการรักษายาบาลอื่น ๆ ทดแทน เช่น สวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการและลูกจ้าง กองทุนประกันสังคม และกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ พบว่าบริษัทประกันภัยเอกชนมีค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการและค่าการตลาดสูงเกินความจำเป็น ดังนั้น จึงควรปรับปรุงระบบการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายในการสร้างหลักประกันขั้นพื้นฐานการเข้าถึงสถานพยาบาลในภาวะฉุกเฉินเร่งด่วนเมื่อประสบอุบัติเหตุ และเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร ลดความซ้ำซ้อนและลดค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ รวมทั้งให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองอย่างทั่วถึงและสามารถใช้สิทธิได้อย่างแท้จริง สมควรปรับปรุงหลักการกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๒) พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๓) พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐
- (๔) พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๔ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“รถ” หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก รถยนต์ที่หารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ที่หาร และหมายความรวมถึงรถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เจ้าของรถ” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในรถหรือผู้มีสิทธิครอบครองรถตามสัญญาเช่าซื้อ และหมายความรวมถึงผู้นำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วย

“ผู้ประสบภัย” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัยเนื่องจากรถที่ใช้หรืออยู่ในทางหรือเนื่องจากสิ่งกีดขวางหรือติดตั้งในรถนั้น และหมายความรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย

“ความเสียหาย” หมายความว่า ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัยอันเกิดจากรถ

“ผู้ซึ่งอยู่ในรถ” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในหรือบนหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของรถ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถนั้นด้วย

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลของรัฐ หรือสถานพยาบาลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนเป็นสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้

“ค่าเสียหายขั้นต้น” หมายความว่า ค่ารักษาพยาบาล หรือเงินซึ่งจ่ายให้เนื่องจากเสียชีวิต ทั้งนี้ ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เครื่องหมาย” หมายความว่า เครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีกรมบัญชีกลางหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมบัญชีกลางมอบหมาย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

LI RT

หมวด ๑

กองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ

มาตรา ๗ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า “กองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเงินจ่ายสำหรับค่าเสียหายขั้นต้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถ และเป็นค่าใช้จ่ายอื่นเกี่ยวกับการดำเนินการของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับโอนจากกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

(๒) เงินซึ่งได้รับจากการประกันความเสียหายตามมาตรา ๒๗

(๓) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี

(๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการบริจาค

(๕) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๘

(๖) เงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินของกองทุน

(๗) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุน

(๘) ดอกผลหรือรายได้จากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้เป็นของกรมบัญชีกลาง เพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง

ในกรณีเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมา มีจำนวนเงินไม่พอสำหรับจ่ายค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่ผู้ประสบภัย ให้คณะกรรมการกำหนดอัตราค่าประกันความเสียหายในปีถัดไปให้เหมาะสมกับค่าเสียหายขั้นต้นที่จะพึงคำนวณได้ในปีถัดไป

มาตรา ๙ ในกรณีที่เงินของกองทุนตามมาตรา ๘ เพิ่มขึ้นเกินกว่าสองเท่าของจำนวนเงินค่าเสียหายที่กองทุนได้จ่ายให้แก่ผู้ประสบภัย ซึ่งคำนวณจากอัตราเฉลี่ยในรอบสามปี คณะกรรมการจะกำหนดให้นำเงินส่วนที่เกินนั้นไปใช้เพื่อประโยชน์แก่ผู้ประกันความเสียหาย หรือเป็นส่วนลดค่าประกันความเสียหายแก่เจ้าของรถก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่เงินของกองทุนตามวรรคหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าสามเท่าของจำนวนเงินค่าเสียหายที่กองทุนได้จ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยซึ่งคิดคำนวณจากอัตราเฉลี่ยในรอบสามปี คณะกรรมการจะกำหนดให้นำเงินส่วนที่เกินจากจำนวนสองเท่านั้นส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดินก็ได้

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้บุคคลโดยอายุความขึ้นต่อผู้กับกองทุนในเรื่องทรัพย์สินของกองทุนที่ใช้หรือได้มาเพื่อการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ทรัพย์สินของกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๑๑ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน และค่าใช้จ่ายตามภาระผูกพันของกองทุนให้จ่ายจากเงินกองทุน ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

หมวด ๒
คณะกรรมการ

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานประกันสังคม ผู้ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมายหนึ่งคน และผู้แทนสมาคมโรงพยาบาลเอกชน

(๓) ผู้แทนองค์กรเอกชนซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค จำนวนสองคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินหกคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้าน การเงิน การประกันภัย เศรษฐศาสตร์ การแพทย์ สังคมศาสตร์หรือกฎหมาย

ให้อธิบดีกรมบัญชีกลางเป็นกรรมการและเลขานุการ และอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตาม (๓) ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๒ (๔) ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือกรรมการ ที่ปรึกษา หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

(๒) เป็นบุคคลซึ่งทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือเลิกจ้างเพราะเหตุทุจริตต่อหน้าที่

(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในกิจการที่มีประโยชน์ขัดแย้งกับกองทุน เว้นแต่เป็นผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น หรือเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่กองทุนเป็นผู้ถือหุ้นโดยการมอบหมายของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๔ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรเอกชนตามมาตรา ๑๒ (๓) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๒ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละห้าปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการคัดเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๒ (๓) หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๒ (๔) ขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับคัดเลือกหรือแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลงและให้ผู้ได้รับคัดเลือกหรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ และในการนี้ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่งแล้ว กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรเอกชนตามมาตรา ๑๒ (๓) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๒ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ
- (๔) คณะกรรมการมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๘) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓(๑) หรือ (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๒ (๔) ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ (๔)

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าประกันความเสียหายสำหรับผู้ประกบภัยตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินค่าเสียหายขั้นต่ำแก่ผู้ประกบภัยจากรถ
- (๔) กำหนดมาตรฐานกลางของรายการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่กองทุนต้องจ่ายให้แก่ผู้ประกบภัยจากรถ
- (๕) พิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการจ่ายค่าเสียหายขั้นต่ำและเงินอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือเกี่ยวกับรายการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามสถานพยาบาลร้องขอ
- (๖) แต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นส่วนตัวในเรื่องใด ห้ามมิให้เข้าร่วมพิจารณาและออกเสียงในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๘ การประชุมของคณะกรรมการให้นำความในมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ ในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกให้สถานพยาบาล หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการให้ใช้จ่ายจากกองทุน

หมวด ๓

สำนักงานคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ

มาตรา ๒๐ ให้มีสำนักงานคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ ขึ้นในกรมบัญชีกลาง เพื่อบริหารกองทุนและดำเนินการในกิจการที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุน

สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ

(๒) เสนอความเห็น ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการดังกล่าว

(๓) ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนโยบาย ระเบียบ และหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) จัดทำงบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินกองทุน และรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของสำนักงานเสนอคณะกรรมการ

(๕) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

สำนักงานอาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละห้าของจำนวนเงินค่าประกันความเสียหายที่ส่งเข้ากองทุนแต่ละปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงาน

การเบิกจ่าย การเก็บรักษา การจัดการกองทุน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและอัตราค่า เบี้ยประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการและค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงานให้เป็นไปตาม ระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๔ การประกันความเสียหาย

มาตรา ๒๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้ ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสภภัย

อัตราค่าประกันความเสียหาย ให้กำหนดตามชนิด ประเภท และขนาดของรถที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ รถดังต่อไปนี้ไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๒๑

(๑) รถสำหรับเฉพาะองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท และรถสำหรับผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(๒) รถของสำนักพระราชวังที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตามระเบียบที่ผู้อำนวยการ พระราชวังกำหนด

(๓) รถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศและนำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการ ชั่วคราวโดยเจ้าของรถไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เจ้าของรถต้องจัดให้มีการประกัน ความเสียหายสำหรับผู้ประสภภัย

การแสดงการประกันความเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้ติดเครื่องหมายไว้ที่รถ

อัตราค่าเครื่องหมายการประกันความเสียหาย หลักเกณฑ์และวิธีการติดเครื่องหมาย และการคืนเครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถที่ไม่ได้จัดให้มี การประกันความเสียหาย

มาตรา ๒๕ เจ้าของรถหรือผู้ใช้รถต้องเก็บรักษาหลักฐานแสดงการมีประกันความเสียหายตามมาตรา ๒๑ ไว้ให้พร้อมที่จะแสดงต่อเจ้าพนักงานได้ทุกเวลาที่ใช้รถ เว้นแต่กรณีรถคัน ดังกล่าวได้จดทะเบียนหรือชำระภาษีประจำปีสำหรับรถตามมาตรา ๒๖ แล้ว

มาตรา ๒๖ การรับจดทะเบียนรถยนต์หรือการต่อทะเบียนรถประจำปีตามกฎหมายว่า ด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และ กฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกตรวจสอบการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสภภัยตามมาตรา ๒๑ ก่อนจะรับจดทะเบียนหรือเสียภาษีประจำปีด้วย

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่รถยังไม่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหายหรือครบกำหนดระยะเวลาการประกันความเสียหาย แล้วแต่กรณี ให้กรมการขนส่งทางบกมีหน้าที่เรียกชำระเงินการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากเจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้ และให้นำส่งเข้ากองทุนตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ค่าใช้จ่ายการดำเนินงานเพื่อรับชำระค่าประกันความเสียหายของกรมการขนส่งทางบกตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามอัตราที่กรมการขนส่งทางบกได้ตกลงกับคณะกรรมการ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งต่อปีของจำนวนเงินที่ได้รับจากเจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้ที่ได้ชำระให้กองทุน

หมวด ๕ ค่าเสียหายขั้นต้น

มาตรา ๒๘ เมื่อความเสียหายเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัย ให้ผู้ประสบภัยมีสิทธิได้รับค่าเสียหายขั้นต้น

การขอรับค่าเสียหายขั้นต้นเพื่อการรักษาพยาบาล ให้สถานพยาบาลซึ่งรับผู้ประสบภัยนั้นไว้แจ้งขอรับต่อกองทุน และให้กองทุนจ่ายค่าเสียหายขั้นต้นแก่สถานพยาบาลที่ร้องขอนั้น

จำนวนเงินค่าเสียหายขั้นต้น และวิธีการจ่ายค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่สถานพยาบาล ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๙ นอกจากสถานพยาบาลของรัฐ สถานพยาบาลใดมีความประสงค์จะเป็นสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แจ้งความประสงค์ต่อคณะกรรมการเพื่อเป็นสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้

หลักเกณฑ์และวิธีการเข้าเป็นสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้ประสบภัยเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสถานพยาบาลตามมาตรา ๒๙ ให้สถานพยาบาลนั้นมีสิทธิได้รับค่าเสียหายขั้นต้นตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้ประสบภัยมีสิทธิในการรักษาพยาบาลตามกฎหมายอื่น ให้สถานพยาบาลซึ่งรับผู้ประสบภัยนั้นไว้ขอรับค่าเสียหายขั้นต้นจากกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ก่อน

มาตรา ๓๒ การได้รับค่าเสียหายขั้นต้นจากกองทุนตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๓๐ ไม่ได้ตัดสิทธิผู้ประสบภัยที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๓๓ ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสบภัยในกรณีดังต่อไปนี้ และผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายขั้นต้นจากเจ้าของรถที่มีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายได้ ให้สถานพยาบาลซึ่งรับตัวผู้ประสบภัยไว้ แจ้งขอรับค่าเสียหายขั้นต้นจากกองทุน

(๑) เจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายมิได้จัดให้มีการประกันความเสียหายไม่ยอมจ่ายค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน

(๒) ขณะเกิดเหตุ รถที่ก่อให้เกิดความเสียหายมิได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าของรถเพราะเหตุที่รถนั้นได้ถูกยักยอก ฉ้อโกง กรรโชก ลักทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ และเจ้าของรถได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

(๓) ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และรถนั้นมิได้จัดให้มีการประกันความเสียหาย

(๔) มีความเสียหายเกิดแก่ผู้ประสบภัย และรถคันที่ก่อให้เกิดความเสียหายนั้นหลบหนีไปหรือไม่อาจทราบได้ว่ารถคันใดก่อให้เกิดความเสียหาย

(๕) ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสบภัยนั้นเกิดจากรถตามมาตรา ๒๒ ที่ไม่ได้เอาประกันตามมาตรา ๒๑

การขอรับค่าเสียหายขั้นต้นของสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่ง ต้องมีสำเนาบันทึกประจำของพนักงานสอบสวนมาแสดงพร้อมกับการแจ้งขอรับค่าเสียหายขั้นต้นนั้น

มาตรา ๓๔ ให้กองทุนจ่ายค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่สถานพยาบาลให้เสร็จสิ้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิดชอบ

ให้ถือว่าค่าเสียหายขั้นต้นเป็นส่วนหนึ่งของเงินค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่เจ้าของรถมิได้จัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยและไม่จ่ายค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๓๓ (๑) เมื่อกองทุนได้จ่ายค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่สถานพยาบาลไปตามมาตรา ๓๔ แล้ว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไปนั้นคืนจากเจ้าของรถ รวมทั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบของจำนวนค่าเสียหายขั้นต้นที่จ่ายจากกองทุนส่งเข้ากองทุนอีกต่างหาก เว้นแต่กรณีที่ความเสียหายเกิดแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุตามมาตรา ๓๓ (๔) และเจ้าของรถไม่ทราบถึงเหตุนั้นโดยสุจริต นายทะเบียนอาจงดหรือลดเงินเพิ่มลงได้

หลักเกณฑ์ในการเรียกเงินคืน การงดและลดเงินเพิ่ม ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ในกรณีตามมาตรา ๓๓ (๑) และ (๓) ให้นายทะเบียนยึดรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายไว้ได้หากมิได้มีการยึดรถนั้นไว้ตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว จนกว่าเจ้าของรถจะจ่ายค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจนครบจำนวน หรือจ่ายค่าเสียหายขั้นต้นคืนกองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากนายทะเบียน และหากมีการยึดรถนั้นตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว ให้กองทุนมีสิทธิขอเข้าเฉลี่ยในทรัพย์นั้นหากมีการขายทอดตลาด

มาตรา ๓๗ รถที่ยึดไว้ตามมาตรา ๓๖ ให้นายทะเบียนมีอำนาจขายทอดตลาดได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เจ้าของรถตามมาตรา ๓๓ (๑) ไม่จ่ายเงินค่าเสียหายขั้นต้นที่จ่ายจากกองทุนแทนตน คืนให้แก่กองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งจากนายทะเบียน

(๒) กรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และนายทะเบียนได้ประกาศหาตัวเจ้าของรถโดยปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของนายทะเบียนซึ่งได้ยึดรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายไว้ และประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่จำหน่ายในท้องถิ่นที่เกิดเหตุอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน แต่เจ้าของรถไม่ปรากฏตัวต่อนายทะเบียน ซึ่งได้ยึดรถนั้นไว้ภายในสามสิบวันนับแต่วันแรกที่ประกาศในหนังสือพิมพ์

มาตรา ๓๘ วิธีการยึดรถตามมาตรา ๓๖ และการขายทอดตลาดรถตามมาตรา ๓๗ ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดรถตามมาตรา ๓๗ ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการยึดและการขายทอดตลาด และจ่ายเป็นค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่ผู้ประสพภัยหรือจำเลยให้แก่กองทุน แล้วแต่กรณี ถ้ามีเงินเหลือเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของรถ ในกรณีที่ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ให้สำนักงานเก็บรักษาเงินนั้นไว้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และถ้าเจ้าของรถไม่เรียกเงินนั้นคืน ภายในห้าปีนับจากวันที่ขายทอดตลาดให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอก หรือเกิดขึ้นเพราะความจงใจจากเจ้าของรถ ผู้ขับขี่รถ ผู้ซึ่งอยู่ในรถ หรือผู้ประสพภัย เมื่อกองทุนได้จ่ายค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่ผู้ประสพภัยหรือเมื่อหน่วยงานตามมาตรา ๒๒ (๑) (๒) หรือเจ้าของรถตามมาตรา ๒๒ (๓) ได้จ่ายเงินคืนกองทุนไปแล้วเป็นจำนวนเงินเท่าใด ให้กองทุนหรือหน่วยงานตามมาตรา ๒๒ (๑) (๒) หรือเจ้าของรถตามมาตรา ๒๒ (๓) แล้วแต่กรณี มีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่บุคคลดังกล่าวหรือมีสิทธิเรียกให้ผู้ประสพภัยคืนเงินดังกล่าวได้

การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำภายในหนึ่งปีนับแต่วันรู้ตัวผู้ซึ่งต้องรับผิดชอบ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ได้จ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนตามหมวดนี้ให้แก่ผู้ประสพภัย

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่กองทุนได้จ่ายค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่ผู้ประสพภัยสำหรับความเสียหายที่เกิดจากรถตามมาตรา ๒๒ ซึ่งไม่ได้เอาประกันความเสียหายตามมาตรา ๒๑ ให้หน่วยงานผู้เป็นเจ้าของรถตามมาตรา ๒๒ (๑) (๒) หรือเจ้าของรถตามมาตรา ๒๒ (๓) แล้วแต่กรณี ส่งเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายจากเงินกองทุนคืนให้แก่กองทุน

การจ่ายเงินคืนกองทุนสำหรับรถตามมาตรา ๒๒ (๑) (๒) หรือเจ้าของรถตามมาตรา ๒๒ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๖

นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในอาคารสถานที่ในระหว่างเวลาทำการ และมีหนังสือเรียกผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ ส่งเอกสาร หรือวัตถุที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่ผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง และให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๔๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๔ ผู้ใดปลอมเครื่องหมายตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๔๕ ผู้ใด

(๑) ไม่มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือสิ่งใดตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือ

(๒) ชัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๑

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดติดหรือแสดงเครื่องหมายอันเกิดจากการกระทำความผิดตามมาตรา ๔๔ กับรถคันหนึ่งคันใด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับการกระทำความผิดตามมาตรา ๔๔

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๔๔ ให้ลงโทษตามมาตรานี้แต่กระหนเดียว

มาตรา ๔๗ ผู้ใดยื่นคำขอรับชดใช้ค่าเสียหายชั้นต้นตามพระราชบัญญัตินี้โดยทุจริตหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จเพื่อขอรับค่าเสียหายชั้นต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้นายทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ และเมื่อได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

LIART

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๙ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ งบประมาณ รายได้ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างซึ่งจ้างด้วยเงินงบประมาณของสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย กรรมการ ประกันภัย ไปเป็นของกรมบัญชีกลาง

มาตรา ๕๐ ในวาระเริ่มแรกให้คณะกรรมการกองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาค บังคับประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงาน ประกันสังคม ผู้แทนสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ผู้ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตาม กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมายหนึ่งคน และผู้แทนสมาคมโรงพยาบาลเอกชน เป็น กรรมการ

มาตรา ๕๑ ให้เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับดำเนินการจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เสร็จสิ้น ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และก่อนพ้นระยะเวลาดังกล่าวมิให้ถือ ว่าเจ้าของรถนั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๔

ให้รถซึ่งได้จัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ยังคงได้รับความคุ้มครองอยู่จนกว่าจะครบกำหนดระยะเวลา เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยหรือวันครบรอบการต่อทะเบียนประจำปี แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๒ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายขั้นต้นหรือค่าสินไหมทดแทนที่มีอยู่ก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงมีอยู่ต่อไป ทั้งนี้ ภายใต้หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่ บังคับอยู่ในขณะนั้น

มาตรา ๕๓ ในวาระเริ่มแรกระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับหรือ ประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ซึ่งออกตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มา ใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

Legislative Institutional Repository of Thailand

ภาคผนวก ๒

กฎกระทรวงที่ต้องออกตาม

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย

จากกรณีการบังคับ พ.ศ.

Legislative Institutional Repository of Thailand

กฎกระทรวงที่ต้องออกตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.

กฎกระทรวงที่ต้องออก	สาระสำคัญ
มาตรา ๕	มีสาระสำคัญกำหนดประเภทของรถตามพระราชบัญญัตินี้ที่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหาย
มาตรา ๕	กำหนดค่าเสียหายขั้นต้น เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ค่าเสียหายกรณีทุพพลภาพ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพ รวมทั้งค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอย่างอื่นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยในขั้นต้น ในเบื้องต้นคาดว่าจะกำหนดค่าเสียหายขั้นต้นดังนี้ <u>ค่ารักษาพยาบาลกรณีบาดเจ็บ</u> - ภายในระยะเวลา ๕ วันนับตั้งแต่ประสบเหตุ หากเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลที่ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติจะได้ไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อราย - ภายในระยะเวลา ๕ วันนับตั้งแต่ประสบเหตุ หากยังคงรับการรักษาในสถานพยาบาลที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ จะได้ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาทต่อราย <u>ค่าชดเชยกรณีทุพพลภาพและเสียชีวิต</u> - ได้รับ ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อราย
มาตรา ๒๑	มีสาระสำคัญกำหนดอัตราค่าประกันความเสียหายสำหรับรถ
มาตรา ๒๒	มีสาระสำคัญกำหนดประเภทรถที่ไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหาย เช่น รถจักรยาน รถไฟฟ้าซึ่งใช้เฉพาะในกิจการกีฬา รถยนต์สามล้อที่แปรสภาพมาจากรถจักรยานยนต์ รถใช้งานเกษตรกรรม รถที่ใช้ในกิจการองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ เป็นต้น
มาตรา ๒๓	มีสาระสำคัญกำหนดอัตราค่าเครื่องหมายการประกันความเสียหาย หลักเกณฑ์และวิธีการติดเครื่องหมายและการคืนเครื่องหมายของรถต่างประเทศที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว

กฎกระทรวงที่ต้องออก	สาระสำคัญ
มาตรา ๒๘	มีสาระสำคัญกำหนดจำนวนเงินค่าเสียหายขั้นต้น และวิธีการจ่ายค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่สถานพยาบาล ทั้งนี้ จำนวนเงินค่าเสียหายขั้นต้นที่สถานพยาบาลสามารถแจ้งขอรับต่อกองทุนเป็นดังนี้ - สถานพยาบาลที่ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติแจ้งขอรับได้ไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อราย - สถานพยาบาลที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ แจ้งขอรับได้ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาทต่อราย
มาตรา ๓๐	มีสาระสำคัญกำหนดสิทธิผู้ประสบภัยในการรับค่าเสียหายขั้นต้น ในกรณีที่ผู้ประสบภัยเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในเบื้องต้นจะกำหนดให้ผู้ประสบภัยมีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาทต่อราย

ภาคผนวก ๓

**สรุปลงการสำคัญการเปรียบเทียบพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสพภัยจากกรด พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ประสพภัยจากกรดภาคบังคับ พ.ศ.**

Legislative Institutional Repository of Thailand

สรุปสาระสำคัญการเปรียบเทียบพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.

ปัจจุบันพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้ภาคเอกชนดำเนินการรับประกันภัยรถภาคบังคับ เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้น บริษัทประกันภัยจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยเมื่อได้รับคำร้องจากผู้ประสบภัย ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัตินี้ได้จัดตั้งกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยขึ้นเพื่อเป็นทุนจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยเมื่อไม่ได้รับการชดใช้จากบริษัทประกันภัย หรือประสบเหตุจากรถที่ไม่ได้จัดให้มีประกันภัย หรือไม่สามารร้องเรียนจากที่ใดได้ และเป็นค่าใช้จ่ายอื่นเกี่ยวกับการดำเนินการ (ในทางปฏิบัติ สถานพยาบาลบางแห่งโดยเฉพาะของรัฐจะไม่เรียกเก็บค่ารักษาพยาบาลจากผู้ประสบภัย แต่จะเรียกเก็บจากบริษัทประกันภัยหรือกองทุนโดยตรง แต่ในบางสถานพยาบาลโดยเฉพาะของเอกชน ผู้ประสบภัยจะต้องสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาลไปก่อน จากนั้นจึงยื่นขอเบิกกับบริษัทประกันภัยหรือกองทุน)

สำหรับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ. กำหนดให้ภาครัฐดำเนินการรับประกันภัยรถภาคบังคับแทนภาคเอกชน โดยกำหนดให้กรมการขนส่งทางบกเป็นผู้รับเบี้ยประกันภัยพร้อมกับค่ารับจดทะเบียนหรือค่าต่อทะเบียนรถ และนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ กองทุนนี้จัดตั้งเพื่อเป็นเงินสำรองจ่ายสำหรับค่าเสียหายขั้นต้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถ และเป็นค่าใช้จ่ายอื่นเกี่ยวกับการดำเนินการ กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลังดำเนินการบริหารกองทุนดังกล่าว เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้น ผู้ประสบภัยจะได้รับการรักษาพยาบาลโดยมีต้องสำรองจ่ายค่าเสียหายขั้นต้น สถานพยาบาลจะเป็นผู้ขอรับโดยตรงจากกองทุนเอง

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
มาตรา ๓ ให้ยกเลิก (๑) พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕) (๒) พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (๓) พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ (๔) พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๐	มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “รถ” หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก รถยนต์ทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ทหาร และหมายข้อความถึงรถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แม้เพิ่งจะปรับแก้ไขและผ่านความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แต่ไม่ได้ปรับปรุงแก้ปัญหาระบบที่เป็นอยู่ อันได้แก่การบริหารจัดการระบบที่ขาดประสิทธิภาพ ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการที่สูงพอกับค่าสินไหมทดแทน การจ่ายค่าเสียหายที่ล่าช้าและยุ่งยาก ผู้ประสบภัยและกองทุนประกันสุขภาพระบบอื่นต้องรับภาระค่าเสียหายที่สามารถเบิกได้ก็ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นต้น
มาตรา ๔ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ “รถ” หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก รถยนต์ทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ทหาร และหมายข้อความถึงรถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง “เจ้าของรถ” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในรถหรือผู้มีสิทธิครอบครองรถตามสัญญาเช่าซื้อ และหมายรวมถึงผู้นำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วย “ผู้ประสบภัย” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัยเนื่องจากรถที่ใช้หรืออยู่ในทางหรือเนื่องจากสิ่งที่บรรทุกหรือติดตั้งในรถนั้น และหมายรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงความตายด้วย	มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “รถ” หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก รถยนต์ทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ทหาร และหมายข้อความถึงรถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง “เจ้าของรถ” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในรถหรือผู้มีสิทธิครอบครองรถตามสัญญาเช่าซื้อ และหมายรวมถึงผู้นำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วย “ผู้ประสบภัย” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัยเนื่องจากรถที่ใช้หรืออยู่ในทางหรือเนื่องจากสิ่งที่บรรทุกหรือติดตั้งในรถนั้น และหมายรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงความตายด้วย	เพิ่มและปรับความหมายคำนิยามบางคำ ได้แก่ “สถานพยาบาล” “ค่าเสียหายชั้นต้น” “เครื่องหมาย” “นายทะเบียน” “คณะกรรมการ” “สำนักงาน” “กองทุน” และ “พนักงานเจ้าหน้าที่” และตัดคำนิยาม “บริษัท” ออก เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
“ความเสียหาย” หมายความว่า ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัยอันเกิดจากรถ “ผู้ซึ่งอยู่ในรถ” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในหรือบนหรือส่วนใด ส่วนหนึ่งของรถ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถนั้นด้วย “สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลของรัฐ หรือ สถานพยาบาลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนเป็นสถานพยาบาลตาม พระราชบัญญัตินี้ “ค่าเสียหายชั้นต้น” หมายความว่า ค่ารักษาพยาบาล หรือเงิน ซึ่งจ่ายไปเนื่องจากเสียชีวิต ทั้งนี้ ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนด ในกฎกระทรวง “เครื่องหมาย” หมายความว่า เครื่องหมายแสดงว่ามีการ ประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถตามพระราชบัญญัตินี้ “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ “นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีกรมบัญชีกลางหรือผู้ซึ่ง อธิบดีกรมบัญชีกลางมอบหมาย “สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคุ้มครองผู้ประสบภัย จากรถภาคบังคับ “กองทุน” หมายความว่า กองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ภาคบังคับ “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตาม พระราชบัญญัตินี้ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้	“ความเสียหาย” หมายความว่า ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัยอันเกิดจากรถ “ผู้ซึ่งอยู่ในรถ” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในหรือบนหรือส่วนใด ส่วนหนึ่งของรถ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถนั้นด้วย “บริษัท” หมายความว่า บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการ ประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการประเภท ประกันภัยรถ “ค่าเสียหายเบื้องต้น” หมายความว่า ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ค่าปลงศพ ค่าใช้จ่าย เกี่ยวกับการจัดการศพ รวมทั้งค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายที่จำเป็น อย่างอื่นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยในเบื้องต้น ทั้งนี้ ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออก ตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง “เครื่องหมาย” (ยกเลิก) “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถ “นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีกรมการประกันภัย หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการประกันภัยมอบหมายโดยประกาศในราช กิจจานุเบกษา “กองทุน” หมายความว่า กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้	เหตุผลในการขอแก้ไข

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ หมวด ๑ กองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ มาตรา ๗ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า “กองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเงินจ่ายสำหรับค่าเสียหายขั้นต้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถ และเป็นค่าใช้จ่ายอื่นเกี่ยวกับการดำเนินการของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๘ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้ (๑) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับโอนจากกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (๒) เงินซึ่งได้รับจากการประกันความเสียหายตามมาตรา ๒๗ (๓) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการบริจาค (๕) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้ตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๘ (๖) เงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินของกองทุน (๗) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุน (๘) ออผลหรือรายได้จากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้เป็นของกรมบัญชีกลาง เพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง	มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ หมวด ๓ กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย มาตรา ๓๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นเรียกว่า “กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสำหรับจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยเมื่อมีกรณีตามมาตรา ๒๓ และเป็นค่าใช้จ่ายอื่นในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ กองทุนประกอบด้วย (๑) เงินทุนเพิ่มเติมที่รัฐบาลจัดสรรให้ (๒)^{๒๕} เงินที่บริษัทจ่ายสมทบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา ๓๖ และเงินเพิ่มที่ได้รับตามมาตรา ๓๖ ทวิ (๓) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้ตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ (๕) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ (๖) ดอกผลของเงินกองทุน (๗) เงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้ตามมาตรา (๔) และ (๕) (๘) เงินรายได้อื่น ๆ เงินและทรัพย์สินดังกล่าวให้เป็นของกรมการประกันภัย เพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายรายได้แผ่นดิน	กำหนดให้กองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการกองทุน การดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ. จำเป็นจะต้องจัดตั้งกองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับเพื่อจ่ายค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่ผู้ประสบภัยและจ่ายค่าใช้จ่ายดำเนินการอื่น ๆ เช่นเดียวกับการจัดตั้งกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพียงแต่กองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับจะจ่ายค่าเสียหายให้แก่ผู้ประสบภัยให้แก่ผู้ประสบภัยทุกคน แต่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายให้กับผู้ประสบภัยบางกรณีเท่านั้น เช่น กรณีที่ผู้ประสบภัยไม่ได้รับการชดใช้จากบริษัทประกันวินาศภัย หรือผู้ประสบภัยประสบเหตุจากรถที่ไม่ได้จัดให้มีประกันภัย หรือผู้ประสบภัยประสบเหตุจากรถที่มีประกันภัย เป็นต้น สาเหตุที่กำหนดให้เงินและทรัพย์สินของกองทุนเป็นของกรมบัญชีกลาง ก็เพื่อประโยชน์ของผู้ประสบภัยจากรถและการบริหารจัดการกองทุน

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
ในกรณีเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมา มีจำนวนเงินไม่พอสำหรับจ่ายค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่ผู้ประสบภัย ให้คณะกรรมการกำหนดอัตราค่าประกันความเสียหายในปีถัดไปให้เหมาะสมกับค่าเสียหายขั้นต้นที่จะพึงคำนวณได้ในปีถัดไป มาตรา ๕ ในกรณีเงินของกองทุนตามมาตรา ๔ เพิ่มขึ้นเกินกว่าสองเท่าของจำนวนเงินค่าเสียหายที่กองทุนได้จ่ายให้แก่ผู้ประสบภัย ซึ่งคำนวณจากอัตราเฉลี่ยในรอบสามปี คณะกรรมการจะกำหนดให้นำเงินส่วนที่เกินนั้นไปใช้เพื่อประโยชน์แก่ผู้ประกันความเสียหาย หรือเป็นส่วนลดค่าประกันความเสียหายแก่เจ้าของรถก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ในกรณีเงินของกองทุนตามวรรคหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าสามเท่าของจำนวนเงินค่าเสียหายที่กองทุนได้จ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยซึ่งคิดคำนวณจากอัตราเฉลี่ยในรอบสามปี คณะกรรมการจะกำหนดให้นำเงินส่วนที่เกินจากจำนวนสองเท่านั้นส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดินก็ได้ มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้บุคคลโดยอาชญากรรมขึ้นต่อผู้กับกองทุนในเรื่องทรัพย์สินของกองทุนที่ใช้หรือได้มาเพื่อการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ ทรัพย์สินของกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี มาตรา ๑๑ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน และค่าใช้จ่ายตามภาระผูกพันของกองทุนให้จ่ายจากเงินกองทุน ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี	มาตรา ๓๖^๓ ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนทุกรอบสามเดือน ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยในแต่ละสามเดือน เงินสมทบที่บริษัทจ่ายนั้นให้นำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรได้ การเรียกเก็บและการจ่ายเงินสมทบจากบริษัท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๓๖ ทวิ^๔ บริษัทใดไม่จ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนให้ถูกต้องและครบถ้วนตามมาตรา ๓๖ ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ไม่ได้จ่าย	ยกเลิกการประกันภัยรถภาคบังคับกับบริษัทประกันวินาศภัย ดังนั้นจึงยกเลิกมาตราเกี่ยวกับบริษัทประกันวินาศภัย กำหนดการจัดการเงินและทรัพย์สินของกองทุนส่วนที่เกินจากค่าเสียหายที่กองทุนได้จ่ายให้แก่ผู้ประสบภัย เพื่อประโยชน์แก่ผู้ประกันความเสียหายและประชาชน เพื่อคุ้มครองกิจการของกองทุนให้สามารถดำเนินงานต่อไปได้ เพื่อให้กองทุนสามารถดำเนินงานได้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฉบับแก้ไข พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ทางตรงหรือทางอ้อมในกิจการที่มีประโยชน์ต่อกองทุน เว้นแต่เป็นผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่กระทำการกิจการอันมีส่วนได้เสียเช่นนั้น หรือเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่กองทุนเป็นผู้ถือหุ้นโดยการมอบหมายของคณะกรรมการ มาตรา ๑๔ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรเอกชนตามมาตรา ๑๒ (๓) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๒ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละห้าปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้ เมื่อครบกำหนดวาระคราวละหนึ่ง หากยังมิได้มีการคัดเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๒ (๓) หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๒ (๔) ขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับคัดเลือกหรือแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างและให้ผู้ได้รับคัดเลือกหรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน ในกรณีที่วาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ และในกรณีนี้ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยการเท่าที่เหลืออยู่	มาตรา ๖ ตรี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ มาตรา ๖ จัตวา^๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๖ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนและให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเพิ่มขึ้นนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น	ขยายวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการที่เป็นผู้แทนองค์กรเอกชนซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นห้าปี เพื่อให้กรรมการดังกล่าวมีระยะเวลาศึกษางานจนเชี่ยวชาญและนำความเชี่ยวชาญดังกล่าวมาใช้ให้เกิดประโยชน์ อีกทั้งกำหนดระยะเวลาดำรงตำแหน่งให้มากกว่าวาระของรัฐสภา เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการเมือง

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการบังคับ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม มาตรา ๑๔ วรคหนึ่งแล้ว กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรเอกชนตาม มาตรา ๑๒ (๓) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๒ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ (๔) คณะกรรมการมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (๗) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๘) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓(๑) หรือ (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๒ (๔) ต้องไม่มีลักษณะ ต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ (๔) มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (๒) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง กำหนดอัตราค่าประกันความเสียหายสำหรับผู้ประกันภัยตาม พระราชบัญญัตินี้ (๓) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง กำหนดจำนวนเงินค่าเสียหายขั้นต้นแก่ผู้ประกันภัย	มาตรา ๖ เบญจ^{๑๑} ในกรณีที่มีการรวมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรง ตำแหน่งคราวแล้วแต่ยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่ มาตรา ๖ ทวิ^{๑๒} ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตาม มาตรา ๗ และมาตรา ๒๐ และประกาศตามมาตรา ๑๐ (๒) กำหนดมาตรฐานกลางของรายการและจำนวนเงินค่า รักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอื่นจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่ บริษัทหรือกองทุนต้องจ่ายให้แก่ผู้ประกันภัย	กำหนดอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคสาธารณสุขภาคบังคับ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
(๕) กำหนดมาตรฐานกลางของรายการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่กองทุนต้องจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยจากรถ (๕) พิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการจ่ายค่าเสียหายชั้นต้นและเงินอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเกี่ยวกับการรายการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามที่สถานพยาบาลร้องขอ (๖) แต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๑๘ การประชุมของคณะกรรมการให้นำความในมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม มาตรา ๑๗ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นส่วนตัวในเรื่องใด ห้ามมิให้เข้าร่วมพิจารณาและออกเสียงในเรื่องนั้น	(๓) พิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นและหรือเงินอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือเกี่ยวกับรายการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามที่นายทะเบียนขอความเห็นเห็นหรือตามที่มีผู้ประสบภัยร้องขอ (๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย มาตรา ๖ สัตต^๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย การประชุมของคณะกรรมการให้นำความในมาตรา ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม มาตรา ๖ จ^๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด	กำหนดการควบคุมการออกเสียงของกรรมการที่มีส่วนได้เสียในเรื่องนั้นๆ เพื่อให้ผลการประชุมเป็นไปด้วยความยุติธรรม

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖ อัญญัติ ^๑ ในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการและคณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้สถานพยาบาล หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาได้ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการและคณะกรรมการให้ใช้จ่ายจากกองทุน หมวด ๓ สำนักงานคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ มาตรา ๒๐ ให้มีสำนักงานคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาค บังคับ ขึ้นในกรมบัญชีกลาง เพื่อบริหารกองทุนและดำเนินการใน กิจการที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุน สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ (๒) เสนอความเห็น ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและรวบรวม ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการดังกล่าว (๓) ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนโยบาย ระเบียบ และ หลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (๔) จัดทำงบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินกองทุน และ รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของสำนักงานเสนอคณะกรรมการ (๕) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย สำนักงานอาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละห้าของจำนวน เงินค่าประกันความเสียหายที่ส่งเข้ากองทุนแต่ละปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ในการบริหารงานและค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงาน การเบิกจ่าย การเก็บรักษา การจัดการกองทุน ค่าใช้จ่ายใน การดำเนินงานและอัตราค่าเบี้ยประชุมของคณะกรรมการและ คณะอนุกรรมการและค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงานให้เป็นไปตาม ระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด	เหตุผลในการขอแก้ไข
	มาตรา ๖ อัญญัติ^๑ ในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการและคณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้บริษัท สถานพยาบาล หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่ง เอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาได้ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการและ คณะอนุกรรมการให้ใช้จ่ายจากกองทุน มาตรา ๓๕^{๑๐} ให้มีสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ขึ้นในกรมการประกันภัยเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับกองทุน สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยอาจจัดสรร เงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของดอกผลของเงินกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงาน กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย^{๑๑} การเบิกจ่าย การเก็บรักษา การจัดการกองทุน ค่าใช้จ่าย ในการดำเนินงานและอัตราเบี้ยประชุมของคณะกรรมการและ คณะอนุกรรมการ และค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงานกองทุนทดแทน ผู้ประสบภัยให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความ เห็นชอบของกระทรวงการคลัง	ตัดบริษัทออกจากมาตราเพื่อปรับให้สอดคล้อง กับพระราชบัญญัติ จัดตั้งสำนักงานคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ภาคบังคับเพื่อสนับสนุนงานของคณะกรรมการใน การบริหารกองทุน สำนักงานมีขึ้นกับกรมบัญชีกลาง เหตุเพราะว่ากรมบัญชีกลางมีประสบการณ์ในการ ตรวจสอบการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลและการ จ่ายเงินให้สถานพยาบาล และการให้สำนักงาน ดำเนินการ จะมีค่าใช้จ่ายต่ำ คือ ไม่เกินร้อยละห้า ของจำนวนเงินค่าประกันความเสียหายที่ส่งเข้า กองทุน

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
หมวด ๔ การประกันความเสียหาย มาตรา ๒๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้ ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย อัตราค่าประกันความเสียหาย ให้กำหนดตามชนิด ประเภท และขนาดของรถที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๒๒ รถดังต่อไปนี้ไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๒๑ (๑) รถสำหรับเฉพาะองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระราชินี และรถสำหรับผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (๒) รถของสำนักพระราชวังที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตามระเบียบที่ผู้อำนวยการพระราชวังกำหนด (๓) รถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๒๓ รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศและนำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวโดยเจ้าของรถไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เจ้าของรถต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย	หมวด ๑ การประกันความเสียหาย มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้ ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยโดยประกันภัยกับบริษัท จำนวนเงินเอาประกันภัย ให้กำหนดตามชนิด ประเภท และขนาดของรถ แต่ต้องไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง มาตรา ๘ รถดังต่อไปนี้ไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ (๑) รถสำหรับเฉพาะองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระราชินี และรถสำหรับผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (๒) รถของสำนักพระราชวังที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตามระเบียบที่เลขาธิการพระราชวังกำหนด (๓) รถของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น และรถยนต์ทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร (๔) รถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๙ รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศและนำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวโดยเจ้าของรถไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เจ้าของรถต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย ทั้งนี้ ตามจำนวนเงิน หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง	กำหนดให้เจ้าของรถต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย โดยอัตราค่าประกันความเสียหายและจำนวนเงินให้การคุ้มครองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ค่าอัตราค่าประกันความเสียหายจะลดลงในระยะเวลาเหตุเพราะว่าเมื่อให้ภาครัฐรู้ดำเนินการตามค่าใช้จ่ายดำเนินงานจะลดลงเมื่อเทียบกับให้บริษัทเอกชนดำเนินงาน มาตรา ๒๒ (๑) (๒) เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ส่วนมาตรา ๒๒ (๓) อาจออกกฎกระทรวงให้ครอบคลุมมาตรา ๘ (๓) ของตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้คนขับรถตามมาตรา ๒๒ (๓) ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายหาประกันอุบัติเหตุก็ได้ รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศและนำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวจะต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยและติดตั้งเครื่องหมายความหมายการมีประกันไว้ที่รถตลอดระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทย เพื่อกันจะได้ควบคุมและตรวจสอบได้สะดวก

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการภาคบังคับ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
การแสดงความปรารถนาความเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้ติด เครื่องหมายไว้ตรง อัตราค่าเครื่องหมายความเสียหายหลักเกณฑ์ และวิธีการตีตราเครื่องหมายและการตีตราตามวรรคหนึ่ง ให้ เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๓ ห้าม มิให้ผู้ใดใช้รถที่ไม่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหาย มาตรา ๒๕ เจ้าของรถหรือผู้ใช้รถต้องเก็บรักษาหลักฐาน แสดงการประกันความเสียหายตามมาตรา ๒๑ ไว้ให้พร้อมที่จะ แสดงต่อเจ้าพนักงานได้ตลอดเวลาที่ใช้รถ เว้นแต่กรณีรถคันดังกล่าวได้ จดทะเบียนหรือชำระภาษีประจำปีสำหรับรถตามมาตรา ๒๖ แล้ว มาตรา ๒๖ การรับจดทะเบียนรถหรือการต่อทะเบียน รถประจำปีตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง ทางบก ให้นำทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่า ด้วยการขนส่งทางบกตรวจสอบการประกันความเสียหายสำหรับ ผู้ประสงค์ตามมาตรา ๒๑ ก่อนจะรับจดทะเบียนหรือเสียภาษี ประจำปีด้วย มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ยังไม่ได้จัดให้มีการประกันความ เสียหายหรือครบกำหนดระยะเวลาประกันความเสียหาย แล้วแต่ กรณี ให้กรมการขนส่งทางบกมีหน้าที่เรียกเก็บชำระเงินประกัน ความเสียหายสำหรับผู้ประสงค์จากเจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้ เพื่อใช้ และให้นำส่งเข้ากองทุนตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด	มาตรา ๑๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถที่ ไม่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ มาตรา ๑๒^๑ เจ้าของรถหรือผู้ใช้รถต้องเก็บรักษา หลักฐานแสดงการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือ มาตรา ๙ ไว้ให้พร้อมที่จะแสดงต่อเจ้าพนักงานได้ตลอดเวลาที่ใช้รถ เว้นแต่กรณีรถคันดังกล่าวได้จดทะเบียนหรือชำระภาษีประจำปี สำหรับรถตามมาตรา ๑๙ แล้ว มาตรา ๑๙^๒ ในการรับจดทะเบียนรถหรือการรับ ชำระภาษีรถยนต์ประจำปีตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และ กฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้นำทะเบียนตามกฎหมาย ดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบว่ามีการประกันความ เสียหายตามมาตรา ๗ แล้ว จึงจะรับจดทะเบียนรถยนต์หรือรับ ชำระภาษีรถยนต์ประจำปีได้ ในกรณีที่ปรากฏว่ามีกรณการประกันความเสียหายตาม มาตรา ๗ ให้นำทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวจัดให้มีการทำ ประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ โดยให้นำทะเบียนตาม กฎหมายดังกล่าวมีสิทธิเรียกค่าตอบแทนได้ไม่เกินร้อยละห้าแล้ว ให้เจ้าของรถได้รับส่วนลดร้อยละเจ็ดจากค่าตอบแทนที่นาย ทะเบียนตามกฎหมายนั้นได้รับจากบริษัทในอัตราร้อยละสิบสอง หรือตามอัตราที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ คณะรัฐมนตรีกำหนด	กำหนดให้กรมการขนส่งทางบกมีหน้าที่ ตรวจสอบการประกันความเสียหายสำหรับผู้ ประสงค์ตาม พ.ศ. ได้กำหนดให้ กรมการขนส่งทางบกรับประกันพร้อมกับการจด ทะเบียนหรือเสียภาษีประจำปี กำหนดให้กรมการขนส่งทางบกมีหน้าที่รับ ชำระเงินการประกันความเสียหายและส่งเข้ากองทุน คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ ทั้งนี้ เนื่องจากในปัจจุบันกรมการขนส่งทางบกมีเงิน การจดทะเบียนและเสียภาษีประจำปีของรถอยู่แล้ว ค่าใช้จ่ายดำเนินงานเพื่อรับชำระเบี้ยประกันตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ. จะต่ำกว่าการดำเนินงานของบริษัทประกัน วินาศภัยภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย จากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากอาชญากรรม พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจาก พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากอาชญากรรม พ.ศ. คำให้การดำเนินงานเพื่อรับชำระค่าประกันความเสียหายของกรมการขนส่งทางบกตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามอัตราที่กรมการขนส่งทางบกได้ตกลงกับคณะกรรมการ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งของจำนวนเงินที่ได้รับจากเจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้ที่ได้ชำระให้กองทุน	เงินค่าตอบแทนร้อยละห้าที่นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวได้รับ ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน และสามารถนำไปใช้จ่ายได้ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังได้ให้ความเห็นชอบ มาตรา ๑๐ ^{๑๕} บริษัทต้องรับประกันความเสียหายตาม มาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศดังกล่าวจะกำหนดให้ข้อความในกรมธรรม์ประกันภัยหรืออัตราเบี้ยประกันภัยแตกต่างกันตามชนิด ประเภทหรือขนาดของรถ หรือลักษณะของผู้เอาประกันภัยก็ได้ ให้บริษัทรายงานการรับประกันความเสียหายตามวรรคหนึ่งค่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด ^{๑๖}	ยกเลิกการประกันภัยภาคบังคับกับบริษัทประกันวินาศภัย ดังนั้นจึงยกเลิกมาตราเกี่ยวกับบริษัทประกันวินาศภัย
	มาตรา ๑๐ ทวิ ^{๑๗} ให้จัดตั้ง “บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด” ขึ้น มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (๑) ให้บริการเกี่ยวกับการรับค่าร้องขอและการจ่ายค่าสินไหมทดแทน หรือเงินต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินการตามหน้าที่หรือส่วนงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจะได้อบรมหมาย (๒) ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเฉพาะการประกันภัย รองตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี (๓) ดำเนินกิจการอื่นตามที่กำหนดในหนังสือบริคณห์สนธิ บริษัททุกบริษัทต้องเข้าชื่อถือหุ้นในการจัดตั้ง การเพิ่มทุน และดำเนินการใด ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด	ยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวกับบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด เนื่องจากได้กำหนดให้ผู้ประสบภัยสามารถขอรับเงินค่าเสียหายขั้นต้นจากกองทุน เจ้าของรถไม่ต้องทำประกันภัยกับบริษัทประกันวินาศภัย บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด จึงไม่จำเป็นต้องมีอีกต่อไป

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
	ในการจัดตั้งบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ให้รัฐมนตรีกำหนดระยะเวลาให้บริษัทเข้าซื้อถือหุ้น และเมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีกรมการประกันภัยรวบรวมหุ้นที่มีผู้เข้าซื้อถือหุ้นไว้แล้วเพื่อกำหนดจำนวนหุ้นจัดทำหนังสือบริคณห์สนธิและชื้อบังคับ และกำหนดรายชื่อผู้เป็นคณะกรรมการและพนักงานสอบบัญชีชุดแรกของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ตลอดจนข้อความและขั้นตอนอื่นที่จำเป็นต่อองค์ในการจดทะเบียนบริษัทส่งไปจดทะเบียนบริษัท และให้ผู้มีอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดำเนินการต่อไปตามบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และให้ถือว่าบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เป็นบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และเป็นบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัยนับแต่ได้จดทะเบียนดังกล่าว ในระหว่างที่บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ยังมิได้มีการประกันวินาศภัย มีให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการต่อมัลติทริพย์ และเงินสำรองวางไว้กับนายทะเบียน และการตั้งดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัยมาใช้บังคับ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหนังสือบริคณห์สนธิและชื้อบังคับของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีก่อน การแต่งตั้งกรรมการผู้จัดการของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีกรรมการการประกันภัยก่อน และในกรณีที่ปรากฏหลักฐานต่ออธิบดีกรมการประกันภัยว่ากรรมการผู้จัดการมีพฤติการณ์ที่ไม่สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ให้อธิบดีกรมการประกันภัยโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจถอดถอนกรรมการผู้จัดการออกจากตำแหน่ง	

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการภาคบังคับ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
	เพื่อให้อธิบดีกรมการประกันภัยมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการผู้จัดการชั่วคราวจากทั่วบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จะแต่งตั้งกรรมการผู้จัดการคนใหม่ ทุกรอบสามเดือนบริษัทต้องออกเงินสมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ตามสัดส่วนของเบี้ยประกันภัยที่บริษัทได้รับจากการรับประกันภัยตามพระราชบัญญัตินี้ ในแต่ละสามเดือนที่ผ่านมา ไม้อัตราและวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เงินสมทบที่บริษัทจ่ายนั้นให้นำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรได้ บริษัทต้องมอบหมายการรับค่าร้องขอและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือเงินต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ดำเนินการแทนบริษัทด้วย และให้บริษัททุกบริษัทปฏิบัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจและการจัดสรรเงินเพื่อสำรองจ่ายค่าสินไหมทดแทนแทนบริษัทตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด กำหนด มาตรา ๑๐ ตี๖ บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๐ ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยรถยนต์ของบริษัทนั้นได้ ให้บริษัทที่เพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งต้องผูกพันตามกรรมวิธีประกันภัยรถยนต์ที่บริษัทได้ออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยต่อไปจนกว่ากรรมวิธีประกันภัยรถยนต์ดังกล่าวจะหมดอายุ	ยกเลิกการประกันภัยภาคบังคับกับบริษัทประกันวินาศภัย ดึงเงินจึงยกเลิกภาคที่เกี่ยวกับภัยกับบริษัทประกันวินาศภัย

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการบังคับ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
	มาตรา ๑๓^{๖๐} ในกรณีของบริษัทหรือเจ้าของรถออกเล็ก กรรมกรมีประกันภัยก่อนครบกำหนดการคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุ ใด บริษัทต้องแจ้งการบอกเล็กน้อยให้ฝ่ายทะเบียนทราบการแจ้ง การบอกเล็กน้อยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียน ประกาศกำหนด มาตรา ๑๔ การประกันตามมาตรา ๗ และมาตรา ๙ ต้อง มีข้อกำหนดให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ด้วย เมื่อมีการกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยตามมาตรา ๗ วรรคสองแล้ว หลักเกณฑ์ วิธีจ่ายและระยะเวลาการจ่ายค่าสินไหม ทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น ให้เป็นไปตามที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนด^{๖๑} มาตรา ๑๕ กรรมกรมีประกันภัยหรือเอกสารประกอบหรือ แนบท้ายกรรมกรมีประกันภัยซึ่งมีข้อความระบุถึงความรับผิดชอบ บริษัทแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ บริษัทจะยกเป็นข้อต่อสู้เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบผู้ประกันภัยใน การชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้ มาตรา ๑๖ บริษัทจะยกเอาเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์หรือ การฝ่าฝืนเงื่อนไขของกรรมกรมีประกันภัยระหว่างบริษัทกับเจ้าของ รถ หรือการได้บอกเลิกกรรมกรมีประกันภัยกับเจ้าของรถ เพื่อ ปฏิเสธความรับผิดชอบผู้ประกันภัยในการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้น มิได้ เว้นแต่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการบอกเลิกกรรมกรมีประกันภัย ให้เจ้าของรถและนายทะเบียนทราบล่วงหน้า การบอกเลิกกรรมกรมีประกันภัยให้มีผลเมื่อครบกำหนด สามสิบวันนับแต่วันที่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการเลิกกรรมกรมี ประกันภัยไปยังผู้เอาประกันภัยตามกฎหมายว่าที่ทราบครั้งสุดท้าย โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ	ยกเลิกการประกันภัยรถภาคบังคับกับบริษัท ประกันวินาศภัย ดังนั้นจึงยกเลิกมาตราที่เกี่ยวข้อง กับบริษัทประกันวินาศภัย ยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการประกันความ เสียหายจากรถภาคบังคับโดยบริษัทประกันภัย เนื่องจากให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการประกัน วินาศภัย ยกเลิกการประกันภัยรถภาคบังคับกับบริษัท ประกันวินาศภัย ดังนั้นจึงยกเลิกมาตราที่เกี่ยวข้อง กับบริษัทประกันวินาศภัย ยกเลิกการประกันภัยรถภาคบังคับกับบริษัท ประกันวินาศภัย ดังนั้นจึงยกเลิกมาตราที่เกี่ยวข้อง กับบริษัทประกันวินาศภัย

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฉบับแก้ไข พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
มาตรา ๒๔ เมื่อความเสียหายเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัย ให้ผู้ประสบภัยมีสิทธิได้รับค่าเสียหายชั้นต้น การขอรับค่าเสียหายชั้นต้นเพื่อการรักษาพยาบาล ให้สถานพยาบาลซึ่งรับผู้ประสบภัยนั้นไว้แจ้งขอรับค่างวดกองทุน และให้กองทุนจ่ายค่าเสียหายชั้นต้นแก่สถานพยาบาลที่ร้องขอนั้น จำนวนเงินค่าเสียหายชั้นต้น และวิธีการจ่ายค่าเสียหายชั้นต้นให้แก่สถานพยาบาล ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๒๕ นอกจากสถานพยาบาลของรัฐ สถานพยาบาลที่มีความประสงค์จะเป็นสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แจ้งความประสงค์ต่อคณะกรรมการเพื่อเป็นสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้	มาตรา ๑๗ บริษัทจะยกเอาความทุจริตหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยมาเป็นข้อต่อสู้เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบในการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยมิได้ มาตรา ๑๘ ในกรณีที่เกิดซึ่งเจ้าของรถได้อเอาประกันภัยไว้กับบริษัทใดโอนไปยังบุคคลอื่นโดยผลของกฎหมายว่าด้วยบรรคหรือโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ให้ผู้ได้มาซึ่งรถดังกล่าวมีฐานะเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนั้น และบริษัทต้องรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวต่อไปตลอดอายุของกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังเหลืออยู่ หมวด ๒ ค่าสินไหมทดแทน^{๓๐} มาตรา ๒๐ เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้ ให้บริษัทจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยเมื่อได้รับค่างวดของกองทุนผู้ประสบภัย ความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นการร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๒๗ การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประสบภัยต้องร้องขอภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มีความเสียหายเกิดขึ้น	ยกเลิกการประกันภัยรถภาคบังคับกับบริษัทประกันวินาศภัย ดังนั้นจึงยกเลิกมาตราที่เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันวินาศภัย ยกเลิกการประกันภัยรถภาคบังคับกับบริษัทประกันวินาศภัย ดังนั้นจึงยกเลิกมาตราที่เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันวินาศภัย กำหนดให้ผู้ประสภภัยและสถานพยาบาลขอรับค่าเสียหายชั้นต้นจากกองทุน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยให้ยื่นคำขอได้ที่สำนักงานกองทุน คลังจังหวัดหรือคลังอำเภอ แล้วแต่กรณี เพื่อให้เกิดความสะดวกในการขอรับค่าเสียหายชั้นต้น การดำเนินการแบบนี้จะทำให้ผู้ประสภภัยได้รับค่าเสียหายที่แน่นอนและทันทั่วทั้งที่กว่าการดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสภภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดเงื่อนไขการเป็นสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัติ เพื่อจะได้สามารถควบคุมตรวจสอบการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลของสถานพยาบาลได้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคจากภาคบังคับ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
หลักเกณฑ์และวิธีการเข้าเป็นสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด มาตรา ๓๐ ในกรณีที่มีผู้ประสงค์เข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสถานพยาบาลตามมาตรา ๒๕ ให้สถานพยาบาลนั้นมีสิทธิได้รับค่าเสียหายชั้นต้นตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้ประสงค์มีสิทธิในการรักษาพยาบาลตามกฎหมายอื่น ให้สถานพยาบาลซึ่งรับผู้ประสงค์นั้นไว้ขอรับค่าเสียหายชั้นต้นจากกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ก่อน	มาตรา ๒๒ การได้รับชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ไม่ตัดสิทธิผู้ประสงค์จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๓^{๕๕} ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสงค์จากกรณีดังต่อไปนี้ให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสงค์จากเงินกองทุน (๑) รถนั้นมิได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ และเจ้าของรถไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสงค์ หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสงค์ไม่ครบจำนวน	การประกันภัยนี้เป็นการประกันภัยภาคบังคับและมีวัตถุประสงค์ในการเก็บเบี้ยประกันภัยจากเจ้าของรถเพื่อนำไปใช้เป็นค่าเสียหายให้แก่ผู้ประสบภัยจากรถ ดังนั้นเมื่อผู้ประสบภัยได้รับอุบัติเหตุจากรถจึงจะต้องนำเงินจากการประกันภัยนี้จ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยก่อนที่จะนำเงินจากสิทธิการรักษาพยาบาลอื่นของผู้ประสบภัยมาจ่าย การกำหนดแบบนี้จะลดความซ้ำซ้อนกับสิทธิการรักษาพยาบาลแบบอื่น
มาตรา ๓๒ การได้รับค่าเสียหายชั้นต้นจากกองทุนตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๓๐ ไม่ตัดสิทธิผู้ประสงค์จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๓ ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสงค์ในกรณีดังต่อไปนี้ และผู้ประสงค์ไม่อาจขอรับค่าเสียหายชั้นต้นจากเจ้าของรถที่มีจัดให้มีการประกันความเสียหายได้ ให้สถานพยาบาลซึ่งรับตัวผู้ประสงค์ไว้ แจ้งขอรับค่าเสียหายชั้นต้นจากกองทุน (๑) เจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายมิได้จัดให้มีการประกันความเสียหายไม่ยอมจ่ายค่าเสียหายชั้นต้นให้แก่ผู้ประสงค์ หรือจ่ายค่าเสียหายชั้นต้นให้แก่ผู้ประสงค์ไม่ครบจำนวน	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคจากภาคบังคับ พ.ศ. ต้องการให้ผู้ประสงค์จากรถทุกคนได้รับค่าเสียหายชั้นต้นไม่ว่ารถนั้นจะมีประกันความเสียหายหรือไม่ รถนั้นเมื่อชนแล้วหลบหนีหรือไม่เป็นต้น จึงได้กำหนดให้กองทุนจ่ายค่าเสียหายชั้นต้นให้แก่ผู้ประสงค์จากกรณีเหล่านั้น	

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการบังคับ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
(๒) ขณะเกิดเหตุ รอดที่ก่อให้เกิดความเสียหายมิได้อยู่ใน ความครอบครองของเจ้าของรถเพราะเหตุที่รอนั้นได้ออกยืมออก มือไป กรรโชก ลักทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ และเจ้าของรถได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน (๓) ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าขอรอดที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และรอนั้นไม่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหาย (๔) มีความเสียหายเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัย และรอนั้นที่ ก่อให้เกิดความเสียหายนั้นหลบหนีไปหรือไม่อาจทราบได้ว่ารอนั้นได้ ก่อให้เกิดความเสียหาย (๕) ความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยนั้นเกิดจากกรอดตาม มาตรา ๒๒ ที่ไม่ได้เอาประกันตามมาตรา ๒๑ การขอรับค่าเสียหายชั้นต้นของสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่ง ต้องมีสำเนาบันทึกประจำของพนักงานสอบสวนมาแสดงพร้อมกันกับ การแจ้งขอรับค่าเสียหายชั้นต้นนั้น มาตรา ๓๔ ให้กองทุนจ่ายค่าเสียหายชั้นต้นให้แก่สถานพยาบาลให้เสร็จ สิ้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความ รับผิดชอบ ให้ถือว่าค่าเสียหายชั้นต้นเป็นส่วนหนึ่งของเงินค่าสินไหมทดแทนตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	(๒) รอนั้นมิได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าของรถใน ขณะที่เกิดเหตุเพราะถูกยืมออก มือไป กรรโชก ลักทรัพย์ ริดเอา ทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ และได้มีการร้องทุกข์ต่อพนักงาน สอบสวน (๓) รอนั้นไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าขอรอดและมีผู้จัดให้มี การประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ (๔) รอนั้นมีผู้หลบหนีไปหรือไม่อาจทราบได้ว่าความ เสียหายเกิดจากกรอดคันใด (๕) บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้แก่ ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบ จำนวน หรือ (๖) รอดตามมาตรา ๘ ที่มิได้จัดให้มีการประกันความ เสียหายตามมาตรา ๗ มาตรา ๓๕ "เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๒๓ เกิดขึ้นและ ผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าขอรอดที่ไม่ได้จัด ให้มีการประกันความเสียหายหรือบริษัทได้ ให้สำเนางานกองทุน ทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจาก กองทุนเมื่อผู้ประสบภัยได้นำหลักฐานสำเนาบันทึกประจำวันของ พนักงานสอบสวนมาแสดงพร้อมกับการยื่นคำขอ การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุนและการจ่าย ค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๒๕ ให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่าย ค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๕ ให้แก่ ผู้ประสบภัยให้เสร็จสิ้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ทั้งนี้ โดยไม่ ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิดชอบ ให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งของเงินค่าสินไหมทดแทน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการ รณภาคบังคับ พ.ศ. กองทุนเป็นผู้เดียวที่มีหน้าที่ จ่ายค่าเสียหายชั้นต้นให้แก่ผู้ประสบภัย จึงได้ ปรับแก้ไขมาตราให้กองทุนทำหน้าที่ดังกล่าว

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
มาตรา ๓๕ ในกรณีที่เจ้าของรถไม่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยและไม่จ่ายค่าเสียหายชั้นต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายชั้นต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๓๓ (๑) เมื่อกองทุนได้จ่ายค่าเสียหายชั้นต้นให้แก่สถานพยาบาลไปตามมาตรา ๓๕ แล้ว ให้นำนายทะเบียนมีคำสั่งเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไปนั้นคืนจากเจ้าของรถ รวมทั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบของจำนวนค่าเสียหายชั้นต้นที่จ่ายจากกองทุนส่งเข้ากองทุนอีกต่างหาก เว้นแต่กรณีที่ความเสียหายเกิดแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุตามมาตรา ๓๓ (๔) และเจ้าของรถไม่ทราบถึงเหตุนี้โดยสุจริต นายทะเบียนอาจงดหรือลดเงินเพิ่มลงได้ หลักเกณฑ์ในการเรียกเงินคืน การงดและลดเงินเพิ่ม ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	มาตรา ๒๖^{๕๕} ในกรณีที่เจ้าของรถหรือบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๔) แล้วแต่กรณีหรือกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุตามมาตรา ๒๓ (๓) หรือ (๔) เมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามมาตรา ๒๕ แล้วให้นำนายทะเบียนเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไปคืนจากเจ้าของรถหรือบริษัทแล้วแต่กรณี รวมทั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบของจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนส่งเข้าสมทบกองทุนอีกต่างหาก เว้นแต่กรณีที่ความเสียหายเกิดแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุตามมาตรา ๒๓ (๔) และเจ้าของรถหรือบริษัทไม่ทราบถึงเหตุนี้โดยสุจริตหรือเจ้าของรถที่กรมธรรม์หมดอายุแต่ยังไม่เกินสามสิบวันโดยเจ้าของรถไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงการทำประกันภัยหรือในกรณีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด นายทะเบียนอาจงดหรือลดเงินเพิ่มลงได้ หลักเกณฑ์ในการเรียกเงินคืน การงดและลดเงินเพิ่ม ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ตามมาตรา ๒๓ (๑) และ (๓) ให้นายทะเบียนยึดรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายไว้ได้หากมิได้มีการยึดรถนั้นไว้ตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว จนกว่าเจ้าของรถจะได้อจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจนครบจำนวน หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากนายทะเบียน และหากมีการยึดรถนั้นตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว แล้ว ให้นำการประกันภัยมีสิทธิขอเข้าเฉลี่ยในทรัพย์สินนั้นหากมีการขายทอดตลาด	ปรับเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ. ได้กำหนดให้กองทุนจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย จึงได้ปรับแก้มาตราให้กองทุนมีสิทธิขอเฉลี่ยในรถที่ยึด เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ. และเพื่อให้กองทุนสามารถดำเนินการต่อไปได้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฉบับแก้ไข พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
มาตรา ๓๗ วรรคที่สี่ ได้ตามมาตรา ๓๖ ให้นำทะเบียนมีอำนาจขายทอดตลาดได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) กรณีที่เจ้าของรถตามมาตรา ๓๓ (๑) ไม่จ่ายเงินค่าเสียหายชั้นต้นที่จ่ายจากกองทุนแทนตน คินให้แก่งกองทุนในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับคำสั่งจากนายทะเบียน (๒) กรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และนายทะเบียนได้ประกาศหาตัวเจ้าของรถโดยปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของนายทะเบียนซึ่งได้ยึดรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายไว้ และประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่จำหน่ายในท้องถิ่นที่ก่อให้เกิดเหตุอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน แต่เจ้าของรถไม่ปรากฏตัวต่อนายทะเบียน ซึ่งได้ยึดรถนั้นไว้ภายในสามสัปดาห์นับได้ยึดรถนั้นไว้ภายในสามสัปดาห์แรกทีประกาศในหนังสือพิมพ์ มาตรา ๓๘ วิธีการยึดรถตามมาตรา ๓๖ และการขายทอดตลาดตามมาตรา ๓๗ ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดรถตามมาตรา ๓๗ ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการยึดและการขายทอดตลาด และจ่ายเป็นค่าเสียหายชั้นต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายคืนให้แก่กองทุน แล้วแต่กรณี ถ้ามีเงินเหลือเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของรถ ในกรณีที่ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ให้สำนักงานเก็บรักษาเงินนั้นไว้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และถ้าเจ้าของรถไม่เรียกเงินนั้นคืน ภายในห้าปีนับจากวันที่ขายทอดตลาดให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน	มาตรา ๒๕ วรรคที่สี่ ได้ตามมาตรา ๒๔ ให้นำทะเบียนมีอำนาจขายทอดตลาดได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) กรณีที่เจ้าของรถตามมาตรา ๒๓ (๑) ไม่จ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนแทนตน คินให้แก่งกองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับคำสั่งจากนายทะเบียน (๒) กรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และนายทะเบียนได้ประกาศหาตัวเจ้าของรถโดยปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของนายทะเบียนซึ่งได้ยึดรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายไว้ และประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่จำหน่ายในท้องถิ่นที่ก่อให้เกิดเหตุอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน แต่เจ้าของรถไม่ปรากฏตัวต่อนายทะเบียน ซึ่งได้ยึดรถนั้นไว้ภายในสามสัปดาห์นับได้วันแรกทีประกาศในหนังสือพิมพ์ มาตรา ๓๐ วิธีการยึดรถตามมาตรา ๒๔ และการขายทอดตลาดรถตามมาตรา ๒๕ ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดรถตามมาตรา ๒๕ ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการยึดและการขายทอดตลาด และจ่ายเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายคืนให้แก่กองทุน แล้วแต่กรณี ถ้ามีเงินเหลือเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของรถ ในกรณีที่ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ให้กรรมการประกันภัยเก็บรักษาเงินนั้นไว้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และถ้าเจ้าของรถไม่เรียกเงินนั้นคืน ภายในห้าปีนับจากวันที่ขายทอดตลาดให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฉบับแก้ไข พ.ศ. ได้กำหนดให้กองทุนจ่ายค่าเสียหายชั้นต้นแก่ผู้ประสบภัย เงินสุทธิที่ได้จากการขายทอดตลาดรถจึงจะให้สำนักงานเก็บรักษาไว้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคจากภาคบังคับ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอก หรือเกิดขึ้นเพราะความจงใจหรือความผู้ซบซึ้ง ผู้ซึ่งอยู่ในรถ หรือผู้ประสพภัย เมื่อกองทุนได้จ่ายค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่ผู้ประสพภัยหรือหน่วยงานตามมาตรา ๒๒ (๑) (๒) หรือเจ้าของรถตามมาตรา ๒๒ (๓) ได้จ่ายเงินคืนกองทุนไปแล้วเป็นจำนวนเงินเท่าใด ให้กองทุนหรือหน่วยงานตามมาตรา ๒๒ (๑) (๒) หรือเจ้าของรถตามมาตรา ๒๒ (๓) แล้วแต่กรณี มีสิทธิไล่เบี่ยเอาแก่บุคคลดังกล่าวหรือมีสิทธิเรียกให้ผู้ประสพภัยคืนเงินดังกล่าวได้ การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำภายในหนึ่งปีนับแต่วันรู้ตัวซึ่งต้องรับผิดชอบ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ได้จ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนตามหมวดนี้ให้แก่ผู้ประสพภัย	มาตรา ๓๑^{๖๖} ในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอก หรือเกิดขึ้นเพราะความจงใจหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าของรถ ผู้ซบซึ้ง ผู้ซึ่งอยู่ในรถ หรือผู้ประสพภัย เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนหรือเมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสพภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัยหรือหน่วยงานตามมาตรา ๔ (๑) (๒) (๓) หรือเจ้าของรถตามมาตรา ๔ (๔) ได้จ่ายเงินคืนกองทุนตามมาตรา ๓๒ ไปแล้วเป็นจำนวนเงินเท่าใด ให้บริษัท หรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสพภัย หรือหน่วยงานตามมาตรา ๔ (๑) (๒) (๓) หรือเจ้าของรถตามมาตรา ๔ (๔) แล้วแต่กรณี มีสิทธิไล่เบี่ยเอาแก่บุคคลดังกล่าวหรือมีสิทธิเรียกให้ผู้ประสพภัยคืนเงินดังกล่าวได้ วรรคสอง^{๖๗} (ยกเลิก) มาตรา ๓๒^{๖๘} ในกรณีที่มาชยะเบี่ยไม่ได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัยสำหรับความเสียหายที่เกิดจากรถตามมาตรา ๔ ซึ่งไม่ได้เอาประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ ให้หน่วยงานผู้เป็นเจ้าของรถตามมาตรา ๔ (๑) (๒) (๓) หรือเจ้าของรถตามมาตรา ๔ (๔) แล้วแต่กรณี ส่งเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายจากเงินกองทุนคืนให้แก่กองทุน การจ่ายเงินคืนกองทุนสำหรับรถตามมาตรา ๔ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด	เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคจากภาคบังคับ พ.ศ. ได้กำหนดให้กองทุนจ่ายค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่ผู้ประสพภัย จึงได้กำหนดให้กองทุนมีสิทธิไล่เบี่ยในบางกรณี และกำหนดระยะเวลาการใช้สิทธิไล่เบี่ยดังกล่าว ยกเลิกการประกันภัยภาคบังคับกับบริษัทประกันวินาศภัย ดังนั้นจึงยกเลิกมาตราที่เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันวินาศภัย
มาตรา ๔๐ ในกรณีที่กองทุนได้จ่ายค่าเสียหายขั้นต้นให้แก่ผู้ประสพภัยสำหรับความเสียหายที่เกิดจากรถตามมาตรา ๒๒ ซึ่งไม่ได้เอาประกันความเสียหายตามมาตรา ๒๑ ให้หน่วยงานผู้เป็นเจ้าของรถตามมาตรา ๒๒ (๑) (๒) หรือเจ้าของรถตามมาตรา ๒๒ (๓) แล้วแต่กรณี ส่งเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายจากเงินกองทุนคืนให้แก่กองทุน การจ่ายเงินคืนกองทุนสำหรับรถตามมาตรา ๒๒ (๑) (๒) หรือเจ้าของรถตามมาตรา ๒๒ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด	มาตรา ๒๑ ในกรณีที่บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้แก่ผู้ประสพภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัยไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่ายให้ผู้ประสพภัยแจ้งการไม่ได้รับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นหรือการได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นไม่ครบจำนวนจากบริษัทต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสพภัย ตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง	

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการภาคบังคับ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
มาตรา ๔๑ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในอาคารสถานที่ในระหว่างเวลาทำการ และมีหนังสือเรียกผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับมูลค่าส่งเอกสาร หรือวัตถุที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่ผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง และให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกแก่ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามสมควร บัตรประจำตัว นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด มาตรา ๔๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา	มาตรา ๒๔ ในกรณีที่เกิดข้อสงสัยขึ้นไปก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการซึ่งอยู่ในรูป ให้บริษัทที่รับประกันภัยแต่ละต้นจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประกอบการซึ่งอยู่ในรูปคนหนึ่งที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท ในกรณีตามวรรคหนึ่ง แต่ผู้ประกอบการมิใช่เป็นผู้ซึ่งอยู่ในรูป ให้บริษัทตกลงร่วมกันจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประกอบการทุกคนโดยเฉลี่ยจ่ายในอัตราส่วนที่เท่ากัน สำหรับกรณีตามมาตรา ๒๓ ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประกอบการร่วมจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประกอบการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี	ยกเลิกการประกันภัยภาคบังคับกับบริษัทประกันวินาศภัย ดังนั้นจึงยกเลิกมาตราที่เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันวินาศภัย กำหนดให้บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เนื่องจากสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค จากภาคบังคับที่ทำหน้าที่บริหารกองทุนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคจากภาคบังคับ พ.ศ. เป็นหน่วยงานภาครัฐ เพื่อยกทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ให้แก่กองทุนได้ อีกทั้งจะได้มีบทลงโทษและควบคุมนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติงานตามหน้าที่

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฉบับแก้ไข พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
หมวด ๗ บทกำหนดโทษ มาตรา ๔๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๓ หรือ มาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท มาตรา ๔๔ ผู้ใดปลอมเครื่องหมายตามมาตรา ๒๓ ต้อง ระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนบาท มาตรา ๔๕ ผู้ใด (๑) ไม่มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือสิ่งใด ตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ตาม มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือ (๒) ซัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่ง พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา ๔๖ ผู้ใดติดหรือแสดงเครื่องหมายอันเกิดจากการ กระทำผิดตามมาตรา ๔๕ กับรถคันหนึ่งคันใด ต้องระวางโทษ เช่นเดียวกับการกระทำผิดตามมาตรา ๔๔ ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นผู้กระทำความผิดตาม มาตรา ๔๔ ให้ลงโทษตามมาตรานี้แต่กระทังเดียว มาตรา ๔๗ ผู้ใดยื่นคำขอรับชดใช้ค่าเสียหายชั้นต้นตาม พระราชบัญญัตินี้โดยทุจริต หรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จเพื่อขอรับ ค่าเสียหายชั้นต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	หมวด ๔ บทกำหนดโทษ มาตรา ๓๗^{๑๖} เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือ มาตรา ๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท มาตรา ๓๙^{๑๗} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท มาตรา ๔๕^{๑๘} ผู้ใดยื่นคำขอรับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้น หรือค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้โดยทุจริต หรือแสดง หลักฐานอันเป็นเท็จเพื่อขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหม ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ	เพื่อป้องกันการปลอมเครื่องหมายแสดงการ จัดให้มีประกันความเสียหายของรถที่จดทะเบียนใน ต่างประเทศและนำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักร เพื่อให้กองทุนสามารถดำเนินงานได้ เพื่อป้องกันการปลอมเครื่องหมายแสดงการ จัดให้มีประกันความเสียหายของรถที่จดทะเบียนใน ต่างประเทศและนำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักร

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการบังคับ พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
มาตรา ๔๔ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัติที่มีโทษปรับสถานเดียวให้นายทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ และเมื่อได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	มาตรา ๕๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัติที่มีโทษปรับสถานเดียวให้นายทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ และเมื่อได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้อัตราคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๔^{๖๖} บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๐ ทวิ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนห้าหมื่นบาท มาตรา ๕๐^{๖๗} เจ้าของรถหรือผู้ใช้รถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ หรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท มาตรา ๕๑^{๖๘} บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามความในมาตรา ๑๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท มาตรา ๕๒ ผู้ใดติดหรือแสดงเครื่องหมายอันเกิดจากการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๑ กับรถคันหนึ่งคันใด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๑ ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๑ ให้ลงโทษตามมาตรานี้แต่กระทางเดียว มาตรา ๕๓^{๖๙} (ยกเลิก) มาตรา ๕๔^{๗๐} บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๐ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ หรือเจ้าของรถหรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท	ยกเลิกการประกันภัยรถภาคบังคับกับบริษัทประกันวินาศภัย ตั้งขึ้นจึงยกเลิกภาคที่เกี่ยวกับบริษัทประกันวินาศภัย ยกเลิกการประกันภัยรถภาคบังคับกับบริษัทประกันวินาศภัย ตั้งขึ้นจึงยกเลิกภาคที่เกี่ยวกับบริษัทประกันวินาศภัย

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
บทเฉพาะกาล มาตรา ๔๙ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ งบประมาณ รายได้ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างซึ่งจ้างด้วยเงินงบประมาณของสำนักงานกองทุนผู้ประสบภัย กรมการประกันภัย ไปเป็นของกรมบัญชีกลาง มาตรา ๕๐ ในวาระเริ่มแรกให้คณะกรรมการกองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฉบับแก้ไขเพิ่มเติม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานประกันสังคม ผู้แทนสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ผู้ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมายหนึ่งคน และผู้แทนสมาคมโรงพยาบาลเอกชน เป็นกรรมการ	บทเฉพาะกาล มาตรา ๔๗ ให้เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมิรถไว้เพื่อใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับดำเนินการจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัตินี้ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ และก่อนพ้นระยะเวลาดังกล่าวมิให้อธิบายว่าเจ้าของรถนั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ ให้บทบัญญัติมาตรา ๒๓ (๕) มีผลใช้บังคับกับรถที่เจ้าของรถได้จัดให้มีการประกันความเสียหายไปแล้วตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ ภายใต้บังคับวรรคสอง บทบัญญัติมาตรา ๒๓ ยังมีให้ใช้บังคับจนกว่าจะพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ	เพื่อให้การดำเนินการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถมีความต่อเนื่อง เพื่อให้กองทุนสามารถดำเนินการได้ เพื่อให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองจากรถอย่างต่อเนื่อง
มาตรา ๕๑ ให้เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมิรถไว้เพื่อใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับดำเนินการจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ และก่อนพ้นระยะเวลาดังกล่าวมิให้อธิบายว่าเจ้าของรถนั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๕ ให้รถซึ่งได้จัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ยังคงได้รับความคุ้มครองอยู่จนกว่าจะครบกำหนดระยะเวลาเอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยหรือวันครบรอบการต่อทะเบียนประจำปี แล้วแต่กรณี	มาตรา ๔๗ ให้เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมิรถไว้เพื่อใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับดำเนินการจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัตินี้ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ และก่อนพ้นระยะเวลาดังกล่าวมิให้อธิบายว่าเจ้าของรถนั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ ให้บทบัญญัติมาตรา ๒๓ (๕) มีผลใช้บังคับกับรถที่เจ้าของรถได้จัดให้มีการประกันความเสียหายไปแล้วตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ ภายใต้บังคับวรรคสอง บทบัญญัติมาตรา ๒๓ ยังมีให้ใช้บังคับจนกว่าจะพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ	เพื่อให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองจากรถอย่างต่อเนื่อง

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการขอแก้ไข
มาตรา ๕๒ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายขั้นต้นหรือค่าสินไหมทดแทนที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงมีอยู่ต่อไป ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจแห่ง วรรคสอง และระยะเวลาที่บังคับอยู่ในขณะนั้น มาตรา ๕๓ ในวาระเริ่มแรกระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี		เพื่อให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองจากรถอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง

เชิงอรรถ:

๑ ประกาศครั้งแรกในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙/ตอนที่ ๔๔/หน้า ๔๕/๙ เมษายน ๒๕๓๕ และต่อมาตรา ๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๕

๒ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “รถ” เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๐

๓ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๐

๔ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๐

๕ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “คณะกรรมการ” เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

๖ มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

- ๓๐ มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๓๑ มาตรา ๓๕ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๓๒ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๓๓ มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๓๔ มาตรา ๓๖ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๓๕ มาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๓๖ มาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๓๗ มาตรา ๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๓๘ มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๓๙ มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๔๐ มาตรา ๔๓ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๔๑ มาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๔๒ มาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

ภาคผนวก ๓ ก
สรุปลงการสำคัญการแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย
จากกรรณ พ.ศ. ๒๕๓๕

Legislative Institutional Repository of Thailand

สรุปสาระสำคัญการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

ภายหลังที่มีพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ฉบับแรกขึ้น ก็ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าวให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยออกเป็นพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ฉบับต่าง ๆ ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ สาระสำคัญของการออกพระราชบัญญัติแต่ละฉบับเป็นดังนี้

— พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ปรับขยายระยะเวลาการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ออกไป เพื่อลดปัญหาในการบังคับใช้และการปฏิบัติตาม

— พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ ปรับแก้เพื่อให้กฎหมายเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในขณะนั้น เช่น แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แบบและข้อความในกรมธรรม์ประกันภัยและอัตราเบี้ยประกันภัย เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากรถตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด การจัดให้มีบริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถกลางขึ้นเพื่อให้บริการเกี่ยวกับการรับประกันภัยและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนแทนบริษัทและสำนักงานงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย การกำหนดค่าใช้จ่ายในการบริหารสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยและการกำหนดอัตราเงินสมทบระยะเวลา และหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสมทบที่บริษัทต้องจ่ายให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

— พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ ปรับแก้ไขและเพิ่มเติมบางมาตรา ได้แก่ ขยายนิยามคำว่ารถ เนื่องจากยานพาหนะบางชนิดไม่อยู่ในนิยามคำว่ารถ ทำให้ผู้ประสบภัยจากยานพาหนะประเภทนั้นไม่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่งผลให้ไม่ได้รับการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันที่วงที่ ขยายนิยามค่าเสียหายเบื้องต้น โดยเพิ่มค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยในเบื้องต้น นอกจากนี้ปรับแก้บางมาตราให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน เช่น ปรับแก้ไขและเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักฐานการมีประกันความเสียหาย การแจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ การใช้จ่ายเงินกองทุน การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากเงินกองทุนและการเรียกค่าเสียหายเบื้องต้นคืน รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น เพิ่มบทกำหนดโทษในกรณีที่บริษัทไม่จ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น

Legislative Institutional Repository of Thailand

ภาคผนวก ๓ข

**ตัวอย่างการวิเคราะห์เปรียบเทียบ
การดำเนินการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
ภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย
จากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
กับ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.**

Legislative Institutional Repository of Thailand

ตัวอย่างการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.^๑

ตัวอย่างการวิเคราะห์ที่จะแสดงนี้คำนวณโดยใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นปีล่าสุดที่สามารถหาข้อมูลได้ รายละเอียดของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์มีดังนี้

๑. รายได้ทั้งหมดจากการประกันภัยรถภาคบังคับ ก็คือ เบี้ยประกันภัยจากการประกันภัยรถภาคบังคับ จากข้อมูลกรมการประกันภัย เบี้ยประกันภัยจากรถภาคบังคับปี พ.ศ. ๒๕๔๘ มีมูลค่า ๙,๙๕๗.๔ ล้านบาท ข้อมูลเบี้ยประกันภัยนี้เป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ส่วนข้อมูลเบี้ยประกันภัยภายใต้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ. กำหนดให้มีค่าเท่ากับเบี้ยประกันภัยในปี พ.ศ. ๒๕๔๘

๒. ค่าใช้จ่ายทั้งหมด ประกอบด้วย ค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ค่าใช้จ่ายดำเนินงานจำแนกย่อยออกได้เป็น ค่าจ้างหรือค่าบำเหน็จในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีมูลค่า ๓,๙๐๕.๐ และ ๓,๔๗๗.๙ ล้านบาท ตามลำดับ

สำหรับค่าใช้จ่ายภายใต้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ. ... จะต้องประมาณการขึ้น มีหลักการประมาณดังนี้

๒.๑ ค่าสินไหมทดแทน ค่าสินไหมทดแทนประกอบด้วยสามส่วนด้วยกันคือ กรณีบาดเจ็บ กรณีเสียชีวิต และกรณีทุพพลภาพ การจะประมาณการค่าสินไหมทดแทนกรณีบาดเจ็บได้ จำต้องทราบค่ารักษาพยาบาลและจำนวนผู้บาดเจ็บ ส่วนการประมาณค่าสินไหมทดแทนกรณีเสียชีวิตและทุพพลภาพนั้น จำต้องทราบส่วนชดเชยค่าเสียหายและจำนวนผู้เสียชีวิตและผู้ทุพพลภาพ

๒.๒ ค่าสินไหมทดแทนกรณีบาดเจ็บ ภายใต้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ. จะกำหนดให้ผู้ประสบภัยที่พักรักษาตัวในสถานพยาบาลที่ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติมีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลได้ไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท แต่หากพักรักษาตัวในสถานพยาบาลที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติมีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลได้ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ในการวิเคราะห์จึงจำแนกออกเป็นสองกรณีคือ กรณีแรกผู้ประสบภัยทั้งหมดพักรักษาตัวในสถานพยาบาลที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียน และกรณีที่สองผู้ประสบภัยทั้งหมดพักรักษาตัวในสถานพยาบาลที่ขึ้นทะเบียน ทั้งสองกรณีเป็นกรณีสุดขั้ว (extreme case)

ผู้ประสบภัยจากอุบัติเหตุจราจรจำแนกได้เป็นสองประเภทคือ ผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน จากการสำรวจอนามัยและสวัสดิการปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า จำนวนครั้งที่ผู้ประสบภัยจากรถที่เข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยนอกมีทั้งสิ้น ๑.๖ ล้านครั้ง ส่วนจำนวนครั้งที่ผู้ประสบภัยเข้ารับรักษาเป็นป่วยในมีทั้งสิ้น ๐.๓ ล้านครั้ง

^๑ คำนวณโดยสำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ

จากการศึกษาค่ารักษาพยาบาลของผู้ประสพภัยของสำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศพบว่า ค่ารักษาพยาบาลของผู้ป่วยนอกมีมูลค่า ๔๖๐ บาทต่อครั้ง ส่วนค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วยใน* หากเบิกได้สูงสุด ๕๐,๐๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาลที่คาดว่าจะกองทุนจะต้องจ่ายจะเท่ากับ ๑๓,๗๒๒ บาทต่อครั้ง แต่หากเบิกได้สูงสุด ๑๕๐,๐๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาลที่คาดว่าจะกองทุนจะต้องจ่ายจะเท่ากับ ๑๗,๐๘๘ บาทต่อครั้ง

ดังนั้นค่าสินไหมทดแทนกรณีที่บาดเจ็บเท่ากับ ๕,๑๘๑.๒ และ ๖,๒๖๘.๓ ล้านบาท สำหรับกรณีที่เบิกได้สูงสุด ๕๐,๐๐๐ และ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ (ตารางที่ ๓ข.๑)

๒.๓ ค่าสินไหมทดแทนกรณีเสียชีวิตและทุพพลภาพ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสพภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ. กำหนดให้ผู้ประสพภัยได้รับค่าเสียหายกรณีเสียชีวิตและทุพพลภาพ ๑๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับจำนวนผู้ประสพภัยจากรถที่เสียชีวิตในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จากข้อมูลสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีจำนวน ๑๒,๘๕๘ ราย ส่วนจำนวนผู้ประสพภัยที่ทุพพลภาพสมมติให้มีสัดส่วนร้อยละ ๑๐ ของผู้เสียชีวิตตามการศึกษาของวัลย์พร พัทธนฤมลและคณะ^๖ ดังนั้นจำนวนผู้ประสพภัยที่ทุพพลภาพจึงมีจำนวน ๑,๒๘๖ ราย ค่าสินไหมทดแทนกรณีเสียชีวิตและทุพพลภาพจึงมีมูลค่าเท่ากับ ๑,๒๘๕.๘ และ ๑๒๘.๖ ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ ๓ข.๒)

* คำนวณโดยใช้ข้อมูลค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วยอุบัติเหตุปี พ.ศ.๒๕๕๘ ของโรงพยาบาลคู่สัญญาของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

^๖ วัลย์พร พัทธนฤมล วิโรจน์ ตั้งเจริญเสถียร และจงกล เลิศเจียรดำรง. ๒๕๕๙. ชุดวิจัยการเงินการคลังระบบสุขภาพไทย: ตอนที่ ๔ พระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้ประสพภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในบริบทของการประกันสุขภาพ ถ้วนหน้า - ข้อเสนอเพื่อการปฏิรูป. วารสารวิชาการสาธารณสุข. ๑๕ (๑): ๕๒-๖๖.

ตารางที่ ๓๕.๑ ประมาณการค่าสินไหมทดแทนกรณีบาดเจ็บภายใต้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.

รายการ	หน่วย	กรณีเบิกได้ ๕๐,๐๐๐ บาท	กรณีเบิกได้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท	หมายเหตุ
ผู้ป่วยนอก				
ผู้ป่วยนอกจากอุบัติเหตุจราจร*	ล้านครั้ง	๑.๖	๑.๖	(๑)
ต้นทุนผู้ป่วยนอกอุบัติเหตุจราจร ของสถานพยาบาลเฉลี่ย**	บาท ต่อครั้ง	๔๖๐	๔๖๐	(๒)
ประมาณการค่าใช้จ่ายกรณีผู้ป่วยนอก	ล้านบาท	๗๕๐.๑	๗๕๐.๑	(๓) มาจาก (๑) คูณด้วย (๒)
ผู้ป่วยใน				
ผู้ป่วยในจากอุบัติเหตุจราจร*	ล้านครั้ง	๐.๓	๐.๓	(๔)
ต้นทุนผู้ป่วยในอุบัติเหตุจราจรของ สถานพยาบาลเฉลี่ย**	บาท ต่อครั้ง	๑๓,๗๒๒	๑๗,๐๘๘	(๕)
ประมาณการค่าใช้จ่ายกรณีผู้ป่วยใน	ล้านบาท	๔,๔๓๑.๒	๕,๕๑๘.๒	(๖) มาจาก (๔) คูณด้วย (๕)
ค่าสินไหมทดแทนกรณีบาดเจ็บ	ล้านบาท	๕,๑๘๑.๒	๖,๒๖๘.๓	มาจาก (๓) บวก (๖)

ที่มา: * การสำรวจอนามัยและสวัสดิการปี พ.ศ. ๒๕๔๘ สำนักงานสถิติแห่งชาติ

** คำนวณโดยสำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ

หมายเหตุ: ตัวเลขอาจจะไม่สามารถคำนวณได้ลงตัวตามตัวเลขที่แสดงในตาราง เนื่องจากมีการปัดเศษ

ตารางที่ ๓ข.๒ ประมาณการค่าสินไหมทดแทนกรณีเสียชีวิตและทุพพลภาพภายใต้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.

รายการ	หน่วย	กรณีเบิกได้ ๕๐,๐๐๐ บาท	กรณีเบิกได้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท	หมายเหตุ
กรณีเสียชีวิต				
ผู้ประสบภัยจากรถที่เสียชีวิต*	คน	๑๒,๘๕๘	๑๒,๘๕๘	(๑)
ค่าทดแทนสินไหมกรณีเสียชีวิต	บาทต่อราย	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	(๒)
ประมาณการค่าสินไหมทดแทนกรณีเสียชีวิต	ล้านบาท	๑,๒๘๕.๘	๑,๒๘๕.๘	(๓) มาจาก (๑) คูณ (๒)
กรณีทุพพลภาพ				
ประมาณการผู้ป่วยที่ทุพพลภาพจากอุบัติเหตุจราจร**	คน	๑,๒๘๖	๑,๒๘๖	(๔) มาจาก ๐.๑ คูณ (๑)
ค่าทดแทนสินไหมกรณีทุพพลภาพ	บาทต่อราย	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	(๕)
ประมาณการค่าสินไหมทดแทนกรณีทุพพลภาพ	ล้านบาท	๑๒๘.๖	๑๒๘.๖	มาจาก (๕) คูณ (๕)

ที่มา: * สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

** กำหนดให้มีสัดส่วนร้อยละ ๑๐ ของผู้ประสบภัยจากรถที่เสียชีวิต

หมายเหตุ: ตัวเลขอาจจะไม่สามารถคำนวณได้ลงตัวตามตัวเลขที่แสดงในตาราง เนื่องจากมีการปิดเศษ

จากข้อมูลค่าสินไหมทดแทนที่กล่าวมาทั้งหมด ค่าสินไหมทดแทนภายใต้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ. จึงคาดว่ามีทั้งสิ้น ๖,๕๙๕.๖ ล้านบาทกรณีเบิกได้ ๕๐,๐๐๐ บาท และ ๗,๖๘๒.๗ ล้านบาทกรณีเบิกได้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท

ตารางที่ ๓ข.๓ ประมาณการค่าสินไหมภายใต้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ.

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	กรณีเบิกได้ ๕๐,๐๐๐ บาท	กรณีเบิกได้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท
กรณีบาดเจ็บ*	๕,๑๘๑.๒	๖,๒๖๘.๓
กรณีเสียชีวิต**	๑,๒๘๕.๘	๑,๒๘๕.๘
กรณีทุพพลภาพ**	๑๒๘.๖	๑๒๘.๖
ค่าสินไหมทดแทนทั้งหมด	๖,๕๙๕.๖	๗,๖๘๒.๗

ที่มา: * จากตารางที่ ๓ข.๑ ** จากตารางที่ ๓ข.๒

๒.๕ ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ. กำหนดให้กรมการขนส่งทางบกเป็นผู้เก็บเบี้ยและให้จัดตั้งสำนักงานเพื่อบริหารกองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ โดยกำหนดให้จัดสรรเงินไม่เกินร้อยละ ๑ ของเบี้ยประกันภัยให้แก่กรมการขนส่งทางบก และจัดสรรเงินไม่เกินร้อยละ ๕ ของจำนวนเงินค่าประกันความเสียหายที่ส่งเข้ากองทุน ให้แก่สำนักงาน ในการประมาณนี้จึงกำหนดให้ค่าใช้จ่ายดำเนินงานมีสัดส่วนเท่ากับร้อยละ ๖ ของเบี้ยประกันภัย ในปี พ.ศ.๒๕๔๘ เบี้ยประกันภัยนี้มีมูลค่า ๙,๙๕๗.๔ ล้านบาท ดังนั้นค่าใช้จ่ายดำเนินงานจึงมีค่าเท่ากับ ๗๙๖.๖ ล้านบาท

จากหลักการประมาณข้างต้น จึงสามารถประมาณการค่าใช้จ่ายทั้งหมดภายใต้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ พ.ศ. ได้ดังตารางที่ ๒ หน้า ๘

